

RAPPORT

**KENDSKAB TIL BØRNETELEFONEN OG 'HELP-SEEKING BEHAVIOUR'
BLANDT MINORITETSETNISKE BØRN**

Med støtte fra

TrygFonden

Kendskab til BørneTelefonen og 'help-seeking behaviour' blandt minoritetsetniske børn

Udarbejdet af Als Research for Børns Vilkår
med støtte fra TrygFonden

Forfattet af:
Bjarke Følner, Emilie Schapira og Mia Horup Pedersen.

ISBN: 978-87-93373-27-3

Als Research ApS
Ny Vestergade 1, 2.
1471 København K.
www.alsresearch.dk

1. Forord	2
2. Indledning	3
3. Konklusioner	8
4. Rids af eksisterende viden på området	13
4.1 Problemer som er særligt udbredte blandt minoritetsetniske børn	13
4.2 Eksisterende viden om minoritetsetniske børns 'help seeking behaviour'	17
4.3 Eksisterende rådgivningstilbud til minoritetsetniske børn og unge	18
5. Børnenes kendskab til BørneTelefonen	21
5.1 Overordnet kendskab til BørneTelefonen	21
5.2 Børnenes foretrukne kontaktplatform.....	23
5.3 Børnenes viden om, hvad BørneTelefonen kan bruges til	24
6. Børnenes adfærd i fritiden (offline og online)	25
6.1 Offline adfærd blandt minoritetsetniske piger.....	25
6.2 Offline adfærd blandt minoritetsetniske drenge.....	29
6.3 Online adfærd blandt minoritetsetniske piger	31
6.4 Online adfærd blandt minoritetsetniske drenge	34
7. Børnenes 'help-seeking behaviour'	35
7.1 I hvilket omfang vil børnene søge hjælp?	35
7.2 Hvem vil børnene søge hjælp hos?.....	38
7.3 Barrierer for at søge hjælp	42
8. Litteraturliste	49
Bilag 1 – Krydstabeller (fordelt på køn og etnisk baggrund)	
Bilag 2 – Stikprøvens repræsentativitet ift. populationen	

1. FORORD

Børns Vilkår ønsker at styrke BørneTelefonens position som et tilgængeligt og vedkommende rådgivningstilbud overfor børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund og i særlig grad dem, som er udsatte og i risiko for at opleve marginalisering.

På vegne af Børns Vilkår har Als Research derfor gennemført en undersøgelse, som har haft til formål at belyse, hvordan et rådgivningstilbud som BørneTelefonen kommer til at matche målgruppens '*help seeking behaviour*'. I denne rapport beskrives undersøgelsens resultater med særlig fokus på de resultater og den indsamlede viden, som belyser målgruppens adfærd, hverdagsarenaer og netværk mv. (både on- og offline), samt forhold som er centrale for at forstå målgruppens '*help seeking behaviour*', herunder oplevede barrierer og muligheder i relation til at søge hjælp eller rådgivning.

Undersøgelsen er baseret på en kombination af desk research, dybdeinterview og en landsdækkende survey. Surveyen er samlet set besvaret af 874 børn i 6.-9. klasse, herunder 334 børn med minoritetsetnisk (ikke-vestlig) baggrund. Herudover er der gennemført 13 dybdeinterview med minoritetsetniske børn og unge samt 8 dybdeinterview med relevante fagpersoner og eksperter på området.

Als Research vil gerne sige tak til alle de børn, som har deltaget i interview eller har udfyldt undersøgelsens spørgeskema, samt til de fagpersoner og eksperter, der har bidraget med relevante perspektiver og viden. Endelig skal der lyde en tak til Epinion, som har stået for at gennemføre dataindsamlingen i surveyen, og til Børns Vilkår og kommunikationsbureauet Radius, som løbende har bidraget med gode input og relevant feedback i forbindelse med udvikling af interviewguides og spørgeskema mv.

Undersøgelsen er gennemført af chefkonsulent Bjarke Følner, juniorkonsulent Mia Horup Pedersen og stud.cand.soc. Emilie Schapira.

Ansvar for konklusioner og anbefalinger påhviler alene Als Research.

Bjarke Følner
Chefkonsulent, Als Research

2. INDLEDNING

2.1 Undersøgelsens baggrund og formål

Som beskrevet i forordet ønsker Børns Vilkår at styrke BørneTelefonens position som et tilgængeligt og vedkommende rådgivningstilbud overfor børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund og i særlig grad dem, som er udsatte og i risiko for at opleve marginalisering.

Det skyldes for det første, at BørneTelefonen ønsker at være et relevant tilbud for alle børn i Danmark - uanset baggrund. Derudover mener Børns Vilkår, at BørneTelefonen har et potentiale for at blive et kvalificeret og relevant forebyggende tilbud for udsatte børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, som oplever begyndende mistrivsel og marginalisering.

Als Research har derfor gennemført en undersøgelse på vegne af Børns Vilkår med støtte fra TrygFonden.

Undersøgelsen har haft til formål:

- at kortlægge målgruppens adfærd, udfordringer og muligheder - både online og offline
- at belyse målgruppens *help seeking behaviour*, herunder eventuelle særlige barrierer eller muligheder i forhold til at søge hjælp og rådgivning sammenlignet med andre børn i Danmark
- at øge Børns Vilkårs viden om målgruppens grad af forhåndskendskab til og oplevelser med BørneTelefonen og de forskellige rådgivningsplatforme, som er omfattet heraf

2.2 Definition af minoritetsetniske børn

I denne rapport skelnes der mellem *minoritetsetniske børn* og *majoritetsetniske børn*.

Definitionen af begrebet minoritetsetniske børn tager udgangspunkt i Danmarks Statistiks definitioner af *indvandrere, efterkommere og ikke-vestlig oprindelse*:¹

Indvandrere er defineret som personer, som er født i udlandet, og hvor ingen af forældrene er danske statsborgere eller født i Danmark. I tilfælde, hvor der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er født i udlandet, defineres vedkommende også som indvandrer.

¹ <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/befolkning-og-valg/indvandrere-og-efterkommere/indvandrere-og-efterkommere>

Efterkommere er defineret som personer, der er født i Danmark, og hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark.

Vestlig oprindelse omfatter personer, som har oprindelse i EU, Andorra, Australien, Canada, Island, Liechtenstein, Monaco, New Zealand, Norge, San Marino, Schweiz, USA og Vatikanstaten.

Ikke-vestlig oprindelse omfatter personer, som har oprindelse i alle andre lande end ovenstående.

Betegnelsen *minoritetsetniske børn*, bruges som en samlet betegnelse for børn under 18 år, der er indvandrere eller efterkommere med ikke-vestlig oprindelse.

Betegnelsen *majoritetsetniske børn*, bruges som en samlet betegnelse for børn under 18 år med etnisk dansk baggrund eller anden vestlig oprindelse.

2.3 Undersøgelsens datagrundlag og metode

Undersøgelsen er baseret på en kombination af kvantitative og kvalitative data, herunder:

- desk research af relevante eksisterende undersøgelser, publikationer og data
- en landsdækkende survey blandt børn i grundskolens 6.-9. klasse
- 13 dybdegående interview med minoritetsetniske børn i udsatte boligområder
- 8 dybdegående interview med relevante fagfolk, eksperter og praktikere

Nedenfor gennemgås de enkelte elementer i undersøgelsens datagrundlag mere detaljeret.

Desk research af relevante eksisterende undersøgelser, publikationer og data

Med henblik på at indhente den relevante viden som findes i forvejen og for at kvalificere udformningen af undersøgelsens spørgeskema og interviewguides mv., er der som et led i undersøgelsen gennemført desk research af en række eksisterende undersøgelser, publikationer og data med særlig relevans for undersøgelsen. Det gælder bl.a. en række eksisterende undersøgelser fra bl.a. Børnerådet, Als Research, SFI og LG Insight, relevante publikationer fra forskere som Anja Bredal, Marianne Skytte m.fl. samt eksisterende data fra hhv. BørneTelefonens og Etnisk Ungs rådgivningstilbud, som belyser eksisterende praksisviden om minoritetsetniske børn og unges konkrete *help seeking behaviour*.

Dybdeinterview med relevante eksperter, fagfolk og praktikere

Som det andet element i undersøgelsen er der gennemført en række dybdegående interview med relevante fagfolk, eksperter og praktikere. Nogle af disse eksperter har erfaringer med at arbejde med minoritetsetniske børn i praksisrelaterede og rådgivningsmæssige sammenhænge. Andre har beskæftiget sig med forskellige typer af hjælpeindsatser og socialt arbejde med fokus på denne målgruppe, mens andre igen har kunnet bidrage med et relevant case-perspektiv med udgangspunkt i deres egne erfaringer og opvækst.

Der er samlet set gennemført 8 dybdegående ekspertinterview. Interviewene er gennemført med udgangspunkt i en semistruktureret interviewguide og har en gennemsnitlig varighed på

omkring 1 time. Nogle interview er gennemført face-to-face (3) mens andre er gennemført telefonisk (5). Konkret er følgende eksperter og praktikere interviewet ifm. undersøgelsen:

Marianne Skytte, lektor ved Institut for Sociologi og Socialt Arbejde, Aalborg Universitet. Forsker med ekspertise i socialt arbejde målrettet etniske minoritetsbørn og deres familier.

Susanne Willaume Fabricius, projektchef i Etnisk Ung.
Leder af Etnisk Ungs rådgivningstilbud til minoritetsetniske unge og til fagfolk.

Ena Juhl, chef i foreningen FISKEN.
Arbejder med udsatte børn og unge herunder minoritetsetniske børn og unge.

Kirstine Larsen, konsulent i Etnisk Konsulentteam.
Rådgivning og mægling for fagfolk og minoritetsetniske børn og unge i æresrelaterede sager.

Anita Johnson, direktør i RED Safehouse.
Leder af RED Safehouses sikre opholdssteder for unge på flugt fra æresrelaterede konflikter.

Ahmed Mahmoud, forfatter og foredragsholder.
En stemme "indefra". Opvokset i udsat boligområde i en udsat minoritetsetnisk familie.

Mohammed Oali, klubmedarbejder, Værestedet Garagen.
Arbejder med minoritetsetniske drenge i de udsatte boligområder ved Værestedet Garagen.

Mai Birk Andersen, socialrådgiver, RED Safehouse og telefonrådgiver, Etnisk Ung.
Praksiserfaring som social- og telefonrådgiver for udsatte minoritetsetniske børn og unge.

Dybdeinterview med minoritetsetniske børn og unge

Der er samlet set gennemført 13 dybdegående interview med minoritetsetniske børn og unge. De interviewede børn kommer alle fra udsatte boligområder og/eller går på skoler fra skoledistrikter præget af lav socioøkonomisk status.

Fokus i interviewene har særligt været på at undersøge børnenes offline og online adfærd, deres forståelse af at søge og modtage hjælp, deres konkrete *help seeking behaviour* samt barrierer i relation til at søge hjælp mv.

Interviewene er gennemført med udgangspunkt i en semistruktureret interviewguide og har en gennemsnitlig varighed på ca. 35 minutter. Alle interview er gennemført som enkeltinterview (face-to-face), og der er gennemført interview i både øst- og vest-Danmark.

Interviewene er gennemført anonymt og af hensyn til børnenes anonymitet angives de nærmere stedangivelser eller de enkelte børns etniske oprindelse ikke i denne rapport. Samlet set kan det dog oplyses, at der er gennemført interview med 5 drenge og 8 piger mellem 14 og 18 år samt at følgende oprindelseslande er repræsenteret blandt de interviewede: Afghanistan, Marokko, Ghana, Irak, Iran, de palæstinensiske selvstyreområder, Pakistan, Tyrkiet (kurdisk) og Somalia. Der er indhentet forældresamtykke i forbindelse med de interview, der er gennemført med børn under 15 år.

Landsdækkende survey blandt børn i 6.-9.klasse

Endelig er der gennemført en landsdækkende survey blandt børn og unge i 6.-9.klasse på grundskoler (både folkeskoler og frie grundskoler). Surveyens spørgsmål belyser børnenes adfærd i deres fritid (både offline og online), samt elevernes adfærd i relation til at søge hjælp, hvis de oplever problemer eller ting, der er svære. Det kan fx være problemer i forhold til venskaber, kærestes/kærlighed, mobning eller oplevelser med vold. Endelig belyser surveyen børnenes grad af forhåndskendskab til BørneTelefonen.

Samlet set er surveyen besvaret af 874 børn, herunder 334 børn med ikke-vestlig minoritetsbaggrund.² Surveyens datagrundlag gør det således muligt at sammenligne besvarelserne fra børn med ikke-vestlig minoritetsbaggrund med besvarelserne blandt de øvrige børn. På denne baggrund giver surveyen et billede af de eventuelle forskelle, der måtte være mellem de minoritetsetniske børns fritidsadfærd og *help seeking behaviour* sammenlignet med andre danske børn på samme klassetrin (6. - 9. klasse). Ligeledes giver datasættet mulighed for at se svarfordelingerne på tværs af køn og klassetrin mv.

Surveyen er gennemført af Als Research i samarbejde med analyseinstituttet Epinion og Børns Vilkår. Als Research har stået for at udarbejde spørgeskemaet med input fra Børns Vilkår, ligesom Als Research har stået for analyse og formidling af den indsamlede data. Selve dataindsamlingen – herunder rekrutteringen af informanter – er foretaget af analyseinstituttet Epinion.

Konkret er rekrutteringen sket ved en indledende rekruttering ud fra en prioriteret liste over grundskoler sorteret efter andel af elever med ikke-vestlig minoritetsbaggrund. I første omgang er skoler øverst på listen blevet rekrutteret for at opnå det bedste grundlag for at indhente besvarelser blandt elever med anden etnisk herkomst end dansk. Herefter er der foretaget en tilfældig (randomiseret) udvælgelse af grundskoler.

På hver af de rekrutterede skoler har der været udpeget en kontaktlærer, som har modtaget information om surveyen samt forslag til tekst til orientering af forældre. På hver af de rekrutterede skoler har mindst 3 klasser deltaget i surveyen. Det har været frivilligt for børnene at deltage, ligesom børnene har haft mulighed for ikke at besvare de enkelte spørgsmål, hvis de ikke har ønsket dette. Spørgeskemaet er besvaret digitalt og anonymt i Epinions surveysystem efter en fælles instruktion fra læreren til klassen.

Metodiske forbehold og repræsentativitet

Som følge af rekrutteringsstrategien og formålet med undersøgelsen er der rekrutteret en højere andel af minoritetsetniske børn i 6. - 9.klasse end denne gruppe udgør i den samlede population. Stikprøven er således ikke repræsentativ for børn i 6. - 9. klasse, når det gælder andelen af minoritetsetniske børn.

Oversamlingen af skoler med en høj andel af minoritetsetniske elever betyder samtidig, at undersøgelsens resultater vedrørende minoritetsetniske børn først og fremmest belyser minoritetsetniske børn fra skoler med en relativt høj andel af minoritetsetniske elever, mens minoritetsetniske børn fra skoler med en relativt lav andel af minoritetsetniske børn

² Se definition af minoritetsetniske børn i afsnit 2.2.

omvendt er underrepræsenteret. Herudover er der en overrepræsentation af børn på 6. klassetrin i stikprøven. Det nærmere forhold mellem stikprøven og populationen i relation til hhv. skoleniveau, klassetrin og elevniveau mv. fremgår af Bilag 2.

I den herværende rapport er der alene foretaget simple indledende analyser af det kvantitative datamateriale i form af frekvenser krydset med de to baggrundsvariable etnicitet og køn (se tabeller i Bilag 1). Der er ikke foretaget signifikanstest på kryds mellem enkeltfordelinger, men alene for de samlede tabeller (se Bilag 1). Analysen af forskelle i de enkelte fordelinger på tværs af køn og etnicitet beskriver således alene *tendenser* i datamaterialet, med forbehold for at ikke alle de nævnte forskelle er statistisk signifikante. Datamaterialet er i anonymiseret form videregivet til Børns Vilkårs analyseafdeling, som herved har mulighed for at lave yderligere kørsler og foretage signifikanstests på de enkelte fordelinger, da dette har ligget udenfor rammerne af denne undersøgelse.

Stikprøven i denne undersøgelse er størrelsesmæssigt for lille til at lave fordelinger på alder/klassetrin, når fordelingerne på hhv. etnicitet og køn prioriteres først. Undersøgelsen skulle således have haft et større datagrundlag for *også* at undersøge betydningen af alder/klassetrin i relation til de forskelle, der viser sig på tværs af køn og etnicitet.

2.4 Rapportens opbygning

Rapportens hovedkonklusioner fremgår af kapitel 3.

Kapitel 4 giver et rids af den eksisterende relevante baggrundsviden og relevante praksiserfaringer på området.

Kapitel 5 gennemgår undersøgelsens væsentligste resultater i relation til de minoritetsetniske børns kendskab til og brug af BørneTelefonen.

Kapitel 6 gennemgår undersøgelsens væsentligste resultater i relation til belysningen af de minoritetsetniske børns tidsforbrug og adfærd i fritiden (både offline og online).

Kapitel 7 gennemgår undersøgelsens væsentligste resultater i relation til belysningen af de minoritetsetniske børns help-seeking behaviour, herunder hvem de ville søge hjælp hos i forskellige situationer og hvilke barrierer, de har for at søge hjælp.

På tværs af de enkelte kapitler sammenlignes surveyresultaterne for de minoritetsetniske drenge og piger med surveyresultaterne for de majoritetsetniske drenge og piger.

3. KONKLUSIONER

Denne undersøgelse har haft til formål at skabe mere viden om minoritetsetniske børns kendskab til BørneTelefonen samt deres 'help-seeking behaviour' – sammenlignet med andre børn i Danmark. Særligt har Børns Vilkår ønsket mere viden om udsatte minoritetsetniske børn, som oplever begyndende mistrivsel og marginalisering, med henblik på at styrke BørneTelefonens potentiale for at nå denne målgruppe.

Undersøgelsens primære datagrundlag udgøres af en landsdækkende survey blandt børn i 6.-9. klasse, som gør det muligt at sammenligne børnenes 'help-seeking behaviour' og kendskab til BørneTelefonen på tværs af både etnicitet og køn. Samlet set er surveyen besvaret af 874 børn, herunder 334 minoritetsetniske børn. Herudover er der gennemført 13 dybdegående og anonyme interview med udsatte minoritetsetniske børn og unge i alderen 14-18 år, samt 8 interview med udvalgte fagfolk, eksperter og praktikere på området. Endelig er der foretaget desk research af eksisterende viden på området.

Læs mere om undersøgelsens formål og datagrundlag i kapitel 2.

Konklusioner omkring eksisterende relevant viden

Der findes kun i meget begrænset grad eksisterende forskning, der belyser minoritetsetniske børns *help-seeking behaviour* i en dansk (eller nordisk) kontekst. Denne undersøgelse kan således betragtes som et første skridt på vejen. Til gengæld findes der en del viden om de typer af problemer og udfordringer, som er mere udbredte blandt minoritetsetniske børn og unge end blandt andre børn og unge i Danmark. Minoritetsetniske børn er eksempelvis overrepræsenteret i forhold til andre danske børn, når det handler om problemer relateret til oplevelser med mistrivsel, vold, negativ social kontrol og ungdomskriminalitet (se afsnit 4.1).

Særligt i relation til problemer vedrørende negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter er der gennem årene etableret en række specialiserede tilbud til minoritetsetniske unge i Danmark (herunder særligt unge over 18 år). Endvidere er der opbygget en betydelig ekspertise om help-seeking behaviour blandt minoritetsetniske unge blandt de fagfolk og praktikere, der arbejder på netop dette område.

Læs mere om relevant eksisterende viden i kapitel 4.

Konklusioner vedrørende de minoritetsetniske børns kendskab til BørneTelefonen

I relation til børnenes generelle kendskab til BørneTelefonen viser undersøgelsen, at:

- 8 pct. af de adspurgte børn i 6.-9. klasse har kontaktet BørneTelefonen.
- Skolen er den vigtigste kilde til børnenes viden om BørneTelefonen
- Flere minoritetsetniske piger (54 pct.) end andre børn (41-42 pct.) svarer, at de kender BørneTelefonen 'godt'.

- Et mindretal på 14 pct. af de minoritetsetniske drenge 'har aldrig hørt om' BørneTelefonen, hvilket er betydeligt flere end blandt de øvrige børn (2-5 pct.)
- De minoritetsetniske børn har sammenlignet med de majoritetsetniske børn oftere hørt om BørneTelefonen gennem deres venner, men mindre ofte gennem deres forældre.
- Hovedparten af børnene ved, at BørneTelefonen kan bruges til at få hjælp, hvis man 'har det rigtig svært'. De minoritetsetniske drenge har dog generelt et mindre kendskab til, hvad man *ellers* kan bruge BørneTelefonen til, ligesom de samlet set har mindst kendskab til de forskellige platforme.
- Dette gælder dog ikke i relation til YouTube-kanalen 'Spurgt' som 12 pct af de minoritetsetniske drenge kender, mens det gælder for 2-6 pct. blandt de øvrige børn. YouTube-kanalens format og indhold synes dermed i særlig grad at appellere til de minoritetsetniske drenge.

Læs mere om børnenes kendskab til BørneTelefonen i kapitel 5.

Konklusioner vedrørende børnenes adfærd i fritiden – offline og online

På en række områder skiller de minoritetsetniske piger sig ud fra de øvrige børn, når der ses på børnenes tidsforbrug på *offline* fritidsaktiviteter. Det gælder fx at:

- 70 pct. af de minoritetsetniske piger bruger mere end tre timer dagligt sammen med de voksne, de bor sammen med, hvilket er markant mere end de øvrige børn.
- Samtidig svarer 28 pct. af de minoritetsetniske piger, at de bruger over tre timer dagligt på at hjælpe med de praktiske ting i hjemmet. Til sammenligning gælder det 1/10 af de øvrige børn.
- De kvalitative interview peger på, at de minoritetsetniske pigers frihed ofte bliver begrænset i puberteten. Dette forhold kan blandt andet hænge sammen med begrænsninger og negativ social kontrol i relation til muligheden for at have en kæreste eller for at ses med venner af det modsatte køn uden for hjemmet.
- I relation til fritidsaktiviteter viser undersøgelsen, at de minoritetsetniske piger i betydelig mindre grad end de øvrige børn går til fritidsaktiviteter som fx fodbold, gymnastik, spejder, dans eller andet.

I relation til de minoritetsetniske drenges *offline* adfærd kan det bl.a. konkluderes, at:

- De minoritetsetniske drenge er mindre hjemme (og hjælper mindre til derhjemme) end de minoritetsetniske piger – men mere end de majoritetsetniske børn.
- De minoritetsetniske drenge går mere i fritids- og ungdomsklub end de øvrige børn, og de minoritetsetniske drenge er samtidig dem, der kommer der *oftest*.

- En stor del af de minoritetsetniske drenge (39 pct.) bruger mere end 3 timer dagligt sammen med deres venner uden for skolen.

I relation til *online* adfærd viser undersøgelsen blandt andet, at:

- YouTube og Snapchat er de mest populære sociale medier blandt børnene. Samlet set bruger mere end 4 ud af 5 børn således disse to sociale medier hver dag.
- Mere end halvdelen af de minoritetsetniske piger bruger over 3 timer dagligt på de sociale medier, hvilket er mere end det gennemsnitlige niveau blandt de øvrige børn.
- De minoritetsetniske piger er særligt glade for at anvende Snapchat og Instagram, hvilket også er tilfældet for de majoritetsetniske piger. 9 ud af 10 piger bruger disse to medier hver dag.
- 29 pct. af de minoritetsetniske piger og 17 pct. af de minoritetsetniske drenge bruger Whatsapp på daglig basis, hvilket er flere end blandt de majoritetsetniske børn.
- De minoritetsetniske piger er samlet set storforbrugere af sociale medier og andre digitale tjenester. Selvom dette gælder for en meget stor andel af de adspurgte børn generelt, kan det konstateres, at de minoritetsetniske piger bruger *særlig* meget tid.
- Blandt de minoritetsetniske drenge er det udover YouTube og Snapchat, særligt Facebook og Messenger som er populære.
- 40 pct. af de minoritetsetniske drenge bruger mindst 3 timer om dagen på at spille spil. Til sammenligning gælder dette 57 pct. af de majoritetsetniske drenge. Selvom begge drengegrupper spiller meget, spiller de minoritetsetniske drenge således mindre end de majoritetsetniske. Til gengæld bruger de minoritetsetniske drenge mere tid på at ses med venner uden for skolen.

Læs mere om børnenes adfærd i fritiden – både offline og online – i kapitel 6.

Konklusioner vedrørende børnenes help-seeking behaviour

I hvilket omfang tror børnene, at de vil søge hjælp?

- De fleste børn tror, at de ville fortælle det til nogen, hvis de blev udsat for mobning. De minoritetsetniske drenge er dog mindre tilbøjelige til at mene dette end andre.
- På tværs af etnisk baggrund er pigerne mere tilbøjelige end drengene til at ville søge hjælp, hvis de oplever problemer i relation til venner, kæresten eller kærlighed.
- Når det gælder oplevelser med fysisk vold fra familiemedlemmer er det bemærkelsesværdigt, at de minoritetsetniske børn er langt mindre tilbøjelige end de majoritetsetniske børn til at tro, at de ville fortælle det til nogen, hvis de blev udsat

for vold. Mens 54-61 pct. af de majoritetsetniske børn svarer, at de ville fortælle det til nogen, så gælder det blot 30-34 pct. af de minoritetsetniske børn.

Hvem vil børnene søge hjælp hos?

- På tværs af køn og etnicitet vil de adspurgte børn først og fremmest søge hjælp hos deres forældre, hvis de bliver udsat for mobning. De minoritetsetniske drenge er dog mindre tilbøjelige end de øvrige børn til at ville fortælle det til deres forældre.
- På tværs af etnisk baggrund vil piger i højere grad end drenge fortælle det til deres venner/veninder, hvis de oplever at blive mobbet eller oplever problemer i relation til venner, kærester eller kærlighed.
- Når det gælder problemer relateret til venner, kærester eller kærlighed er de minoritetsetniske piger væsentligt mere tilbøjelige til at søge hjælp hos en lærer på skolen (30 pct.) sammenlignet med de øvrige børn (4-14 pct.).
- I relation til børnenes reelle help-seeking viser undersøgelsen, at der blandt de minoritetsetniske børn er betydeligt færre (32-37 pct.) som reelt har valgt at fortælle deres forældre om problemer vedrørende venner, kærester eller kærlighed, end blandt de majoritetsetniske børn (48-60 pct.).
- På tværs af etnicitet er drenge mere tilbøjelige end piger til at ville søge formelle former for hjælp (fx kommune eller politi) i tilfælde af, at de bliver udsat for vold. Selvom drengene samlet set er mindre tilbøjelige end pigerne til at søge hjælp, så er de altså mere tilbøjelige til at søge formelle former for hjælp, når de endelig gør det.
- Endvidere tyder undersøgelsens data på, at de minoritetsetniske piger er mindre tilbøjelige end de øvrige børn til at ville tale med BørneTelefonen om oplevelser med fysisk vold. Der må dog tages forbehold for, at et relativt begrænset antal respondenter har angivet denne svarmulighed.

Hvorfor vil nogle børn ikke søge hjælp?

- 69 pct. af de minoritetsetniske drenge mener ikke, at de ville få brug for hjælp, hvis de blev mobbet. Til sammenligning gælder dette 30-39 pct. blandt de øvrige børn.
- De kvalitative interview indikerer, at de minoritetsetniske drenges manglende oplevelse af, at have behov for hjælp blandt andet kan hænge sammen med deres opfattelse af, hvad det vil sige at være en "rigtig" dreng/mand. Nogle af de interviewede drenge mener fx, at drenge ikke bør tale med andre om deres følelser, eller at drenge ikke må vise det til nogen, hvis de er nervøse eller bange. Endvidere peger flere af de interviewede eksperter på, at en del minoritetsetniske drenge mangler et sprog for at tale om deres følelser og problemer, samt at deres problemer i stedet kan skinne igennem ved at drengene hurtigt bliver sure eller aggressive, uden at de nødvendigvis selv kan sætte ord på årsagerne til dette.

- I forhold til barrierer for at søge hjælp omkring problemer med venner, kærester og kærlighed er det især de minoritetsetniske piger, der skiller sig ud fra de øvrige børn. De minoritetsetniske piger er på én gang den gruppe af børn, som i størst grad erkender, at de ville have brug for hjælp til denne type problemer, men samtidig også den gruppe, som i mindst grad tror på, at der er nogen der vil kunne hjælpe dem, og som i størst grad synes, at denne type problemer er svære at tale om.
- De børn, der svarer, at de ikke ville fortælle det til nogen, hvis de blev udsat for vold i familien, angiver forskellige årsager hertil. På tværs af etnicitet er der flere drenge end piger, som svarer at de ikke ville have brug for hjælp. Omvendt er der flere piger, som svarer, at de ikke ville fortælle det, fordi de ville være bange for at blive fjernet fra deres familie eller for at give deres familie problemer.
- I de kvalitative interview er der identificeret en række yderligere barrierer, som ikke er nævnt ovenfor. Først og fremmest fremhæver flere af de interviewede børn og fagpersoner, at der i en del minoritetsetniske familier er et betydeligt fokus på at holde problemer inden for familien, mens det omvendt ikke er velset at tale åbent om problemer udadtil eller at involvere udefrakommende.
- En anden generel barriere, der nævnes i flere interview, er at der i nogle minoritetsetniske miljøer er en udbredt mistillid til systemet/"kommunen".
- En mere specifik barriere i relation til BørneTelefonen er, at flere af de interviewede børn (ml. 14 og 18 år) opfatter BørneTelefonen som et 'barnligt' tilbud, der kun henvender sig til mindre børn.
- Endelig er der flere af de interviewede minoritetsetniske børn, der er i tvivl om, hvorvidt BørneTelefonens rådgivere vil kunne forstå deres problemer, ligesom flere af børnene giver udtryk for, at de har svært ved at forstå, hvordan det skulle kunne hjælpe dem, at tale med en 'fremmed'.

Læs mere om de minoritetsetniske børns help-seeking behaviour og barrierer for at søge hjælp i kapitel 7.

4. RIDS AF EKSISTERENDE VIDEN PÅ OMRÅDET

En lang række nationale og internationale studier har beskæftiget sig med at kortlægge og analysere de udfordringer og problemer, som minoritetsetniske børn og unge i højere grad oplever end majoritetsetniske børn. Modsat forholder det sig, når det handler om studier i, hvordan minoritetsetniske børn forholder sig til – eller handler på – de udfordringer, de oplever.

I en dansk og nordisk kontekst findes der således meget begrænset viden om det, der i den internationale forskningslitteratur kaldes *help-seeking behaviour* eller *barriers for help-seeking*, når det handler specifikt om minoritetsetniske børn. En række studier har dog indikeret, at minoritetsetniske børn og unge kan være mindre tilbøjelige til at søge hjælp og kan opleve flere barrierer end andre børn og unge, når det handler om at søge hjælp i relation til oplevelser med vold, oplevelser med seksuelle overgreb eller generelt i forhold til at søge psykologhjælp.³

Endvidere findes der i Danmark en række forskellige tilbud til minoritetsetniske unge (primært unge over 18 år), der oplever problemstillinger relateret til negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter. Eksempelvis findes der en anonym ungerådgivning, *Etnisk Ung*, som har gjort sig en del erfaringer på området og har data, som belyser de lidt ældre minoritetsetniske unges help-seeking behaviour.

I dette kapitel gives et kort rids af den eksisterende viden om de udfordringer og problemer, som særligt kendetegner udsatte minoritetsetniske børn i Danmark, samt et kort indblik i de erfaringer og den data, som *Etnisk Ung* har på området.

4.1 Problemer som er særligt udbredte blandt minoritetsetniske børn

Eksisterende undersøgelser har påvist, at minoritetsetniske børn og unge på en række forskellige områder er mere udsatte end andre danske børn. Minoritetsetniske børn og unge er eksempelvis overrepræsenteret i forhold til andre danske børn, når det handler om problemer relateret til oplevelser med mistro, vold, negativ social kontrol og ungdomskriminalitet.⁴

Det ligger uden for rammerne af den herværende rapport at give et samlet overblik over denne forskning eller at gå nærmere ind i de forskellige forskningsmæssige bud på årsagerne til de minoritetsetniske børns overrepræsentation på disse områder. Det er dog muligt at fremhæve enkelte udvalgte nøgleresultater, som kan være med til at illustrere en række af de områder, hvor minoritetsetniske børn og unge i særlig grad er overrepræsenterede og dermed *i særlig grad har brug for hjælp*.

³ Se fx Hamby (2008), Okur et. al (2016) og Alhomaizi (2012).

⁴ Se fx Als Research (2011, 2018), Børnerådet (2016), Jensen og Holstein (2010), Justitsministeriets Forskningskontor (2017), LG Insight (2009) og SFI (2010, 2016).

Mistrivsel og mobning

Følelsen af at høre til og være accepteret er en vigtig del af børn og unges trivsel. En af de vigtigste arenaer for børns sociale relationer er skolen. Her viser en rapport fra 2010, at særligt børn af minoritetsetnisk baggrund er udsatte på en række parametre. 18-25 pct. af de minoritetsetniske børn føler sig sjældent eller aldrig trygge i skolen, hvilket er dobbelt så mange som blandt de majoritetsetniske børn. Særligt indvandrerdrengene (19 pct.) føler ikke, at de hører til på deres skole, hvilket er knap dobbelt så mange som blandt de øvrige børn. Tilmed oplever særligt indvandrepiger ikke at føle sig accepteret af de andre elever i deres klasse. Samtidig med at de minoritetsetniske børn oftest oplever at være udsatte i skolen, så deltager minoritetsetniske drenge mere end dobbelt så ofte som andre børn i mobning af andre ugentligt, og generelt har markant flere minoritetsetniske børn været i slåskamp end majoritetsetniske børn. Generelt er de minoritetsetniske piger markant mindre ude med venner om aftenen end andre børn, hvor de minoritetsetniske drenge modsat hænger mere ud på gaden og er markant mere ude med venner om aftenen end andre børn.⁵

Ensomhed og udenforskab

Skolebørnsundersøgelsen viser også, at minoritetsetniske børn, herunder særligt indvandrerbørn (1. generation), i højere grad føler sig udenfor og ensomme end majoritetsetniske børn. Samme tendens går igen i undersøgelsens kortlægning af børnenes tillid til sig selv og følelse af hjælpeløshed, hvor minoritetsetniske børn – særligt piger – i højere grad end etnisk danske børn føler sig hjælpeløse og ikke har tillid til sig selv.⁶

Oplevelser med vold

Sociale udsatte børn har generelt en markant højere risiko end andre børn for at blive udsat for vold i familien.⁷ Ligeledes er der dokumentation for, at minoritetsetniske børn og unge er mere udsatte i relation til oplevelser med gentagen og grov fysisk vold end andre børn og unge i Danmark. Sammenlignet med majoritetsetniske børn oplever en større andel af minoritetsetniske børn således at blive udsat for vold over længere tid. En undersøgelse fra 2010 viste, at andelen der har været udsat for gentagen brug af vold fra deres forældres side inden for det seneste år er markant højere blandt minoritetsetniske børn og unge (18,4 pct.) end blandt majoritetsetniske børn og unge (10,6 pct.).⁸ Endvidere viser en nyere undersøgelse fra 2016, at 15 pct. af de minoritetsetniske børn i 7.klasse oplever at have været udsat for grov vold i hjemmet inden for det seneste år sammenlignet med 9 pct. af børnene med etnisk dansk baggrund. Samme tendens ses i forhold til psykisk vold, hvor mere end hvert femte minoritetsetnisk barn i 7. klasse har oplevet at blive udsat for psykisk vold sammenlignet med 16 pct. blandt majoritetsetniske børn.⁹

En undersøgelse blandt mere end 3.000 børn i Københavns kommune fra 2009 har endvidere vist, at oplevelser med *opdragelsesvold* (børn, der oplever at de bliver slået, hvis de gør noget de ikke må) er væsentligt mere udbredt blandt flersprogede børn i 5.-9. klasse (17 pct.),

⁵ Jensen og Holstein (2010)

⁶ Ibid.

⁷ SFI (2011)

⁸ SFI (2010, 2016)

⁹ Børnerådet (2016)

sammenlignet med børn, der kommer fra familier, hvor der kun tales dansk (1 pct.). Endvidere er minoritetsetniske børn betydeligt overrepræsenteret blandt børn, som oplever *passiv vold* (vold mod andre i hjemmet). Undersøgelsen fra København viser således, at 24 pct. af de flersprogede børn i 5.-9. klasse, har oplevet vold mod andre i hjemmet, mens det til sammenligning gælder for 11 pct. af de børn, som kun taler dansk med forældrene.¹⁰ Særligt ses problemet med passiv vold i relation til vold mod børnenes mødre. Indvandrerkvinder er således markant overrepræsenteret i gruppen af kvinder, som flygter fra grov vold i ægteskabet og ender på krisecenter i Danmark.¹¹

Hertil er det væsentligt at nævne, at den vold som minoritetsetniske børn og unge oplever muligvis er underrapporteret. En nyere undersøgelse fra SFI om vold og seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark fremhæver eksempelvis, at *"der bør være opmærksomhed på, om den vold, som unge med anden etnisk baggrund udsættes for, i tilstrækkeligt omfang anmeldes"*.¹²

Endelig er det væsentligt at nævne, at de minoritetsetniske børns overrepræsentation blandt ofre for vold både kan hænge sammen med socioøkonomiske faktorer og kulturelle faktorer. En del af volden kan således hænge sammen med børnenes sociale og økonomiske levevilkår, mens andre dele fx kan hænge sammen med forskellige opdragelseskulturer og syn på fysisk afstraffelse.

Oplevelser med negativ social kontrol

Negativ social kontrol vedrører handlinger, styring, kontrol eller sanktioner, der i væsentlig grad hæmmer eller begrænser det enkelte barns eller den enkelte unges livsudfoldelse, adfærd, valg og rettigheder. Det kan eksempelvis være kontrol eller restriktioner i forhold til livsstil, fritidsaktiviteter, uddannelse, valg af kæreste/ægtefælle og/eller retten til at bestemme over egen krop og seksualitet. Det kan få konsekvenser for det enkelte barn i form af fx manglende frihed og deltagelse i skole- og fritidsaktiviteter mv. samt overtrædelse af barnets grundlæggende rettigheder (jf. FNs Børnekonvention).

En række undersøgelser har påvist, at minoritetsetniske børn og unge i højere grad end andre børn og unge oplever problemer og udfordringer relateret til negativ social kontrol. Eksempelvis viste en stor dansk undersøgelse fra 2011, at 24 pct. af de minoritetsetniske unge ml. 15 og 20 år er enten lidt eller meget bange for, at deres familie i fremtiden vil vælge en ægtefælle til dem mod deres vilje. Til sammenligning gælder dette 1 pct. af de majoritetsetniske unge i samme aldersgruppe.¹³

Endvidere har en ny undersøgelse blandt børn i grundskolens 6.-8. klasse dokumenteret, at minoritetsetniske børn i væsentligt højere grad end andre børn oplever restriktioner i forhold til at kunne ses med venner af det modsatte køn i deres fritid. Blandt de minoritetsetniske piger svarer 43 pct., at de gerne må ses med drengevenner i deres fritid, mens det samme

¹⁰ LG Insight (2009)

¹¹ LOKK (2014). I 2013 udgjorde indvandrerkvinder således 46 pct. af alle kvinder på landets krisecentre. Der findes ikke tal for andelen af efterkommerkvinder.

¹² SFI (2016)

¹³ Als Research (2011)

gælder for 88 pct. af de etnisk danske piger. Tilsvarende svarer 66 pct. af de minoritetsetniske drenge, at de gerne må ses med pigevenner i deres fritid, mens det samme gælder for 92 pct. af de etnisk danske drenge. Endvidere oplever 8 pct. af de minoritetsetniske piger at de ikke må gå i fritidsklub for deres familie, mens 14 pct. er i tvivl. Til sammenligning svarer blot 1 pct. af de øvrige børn, at de ikke må gå i fritidsklub for deres familie, mens 7 pct. er i tvivl. Endelig svarer 8 pct. af de minoritetsetniske børn i 6.-8. klasse, at de ikke må deltage i seksualundervisning for deres familie, mens 29 pct. er i tvivl. Blandt de øvrige børn er det blot 1 pct. som svarer, at de ikke må deltage i seksualundervisning, mens 12 pct. er i tvivl.¹⁴

Oplevelser med negativ social kontrol kan have alvorlige konsekvenser for børn og unges psykiske og fysiske helbred. I den ovennævnte undersøgelse påvises der således en signifikant sammenhæng mellem negativ social kontrol og mistrivsel. På en række forskellige områder ses det således, at børn, der bliver udsat for negativ social kontrol er overrepræsenteret i højrisikogruppen for psykisk mistrivsel.¹⁵

I mere ekstreme tilfælde kan den negative sociale kontrol endvidere udarte sig til æresrelaterede konflikter, herunder fx tvangsægteskaber, genopdragelsesrejser (ufrivillige udlandsrejser) samt æresrelateret vold.

Ungdomskriminalitet

Samlet set er ungdomskriminaliteten i Danmark mindsket markant siden 2006.¹⁶ Imidlertid er minoritetsetniske børn og unge ml. 10 og 17 år fortsat betydeligt overrepræsenterede i kriminalitetsstatistikkerne.

Samtidig kan det konstateres, at der i perioden fra 2006 til 2014 er sket en stigning i andelen af minoritetsetniske børn og unge i 2. generation ("efterkommere"), der er registreret for kriminalitet. Hertil kommer, at minoritetsetniske børn og unge fortsat udgør en uforholdsmæssig stor andel af gruppen af de mest kriminelle unge i Danmark (dvs. børn og unge ml. 10 og 17 år, som er mistænkt/sigtet for tre eller flere alvorlige forhold).¹⁷

På tværs af etnicitet gælder det, at de fleste børn og unge som er registreret for kriminalitet er drenge. Samtidig udgør drenge mere end 90 pct. af de mest kriminelle børn og unge.¹⁸

Selvom den overordnede tendens på ungdomskriminalitetsområdet er positiv kan det således konstateres, at der fortsat findes et kriminalitetsproblem blandt et mindretal af de minoritetsetniske drenge.

¹⁴ Als Research (2018)

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Balvig (2017) og Justitsministeriets Forskningskontor (2016a, 2016b, 2017)

¹⁷ Justitsministeriets Forskningskontor (2017), s. 5-6 og s. 16-17.

¹⁸ Ibid., s. 15-16.

4.2 Eksisterende viden om minoritetsetniske børns 'help seeking behaviour'

På trods af, at minoritetsetniske børn på flere parametre er mere udsatte end etnisk danske børn, har Børns Vilkår's egne data hidtil indikeret, at de minoritetsetniske børn – herunder særligt de minoritetsetniske drenge – synes at være underrepræsenterede blandt de børn, der benytter sig af Børns Vilkår's hjælpetilbud. Undersøgelser peger endvidere på, at minoritetsetniske børn er underrepræsenteret i den danske børne- og ungdomspsykiatri¹⁹ og samme tendens ses i andre vestlige lande.²⁰

Som tidligere beskrevet eksisterer der dog meget lidt forskning, som direkte belyser *help-seeking behaviour* og barrierer for help-seeking specifikt blandt minoritetsetniske børn i en dansk kontekst. Det samme gør sig gældende når det handler forskning vedrørende help-seeking specifikt i relation til temaer som mobning, kærlighed, venskaber osv. Til gengæld er barrierer for at søge hjælp i forbindelse med psykisk mistrivsel, vold og seksuelle overgreb i højere grad dokumenteret i en række udenlandske studier.

Barrierer identificeret i udenlandske studier

Et studie udført i USA viser eksempelvis, at barrierer for at søge hjælp blandt minoritetsbefolkningen i forbindelse med seksuelle overgreb bl.a. omfatter sprog, fattigdom og frygt for diskrimination.²¹ Et hollandsk studie, der ligeledes undersøger help-seeking behaviour i relation til seksuelle overgreb, viser, at minoritetsetniske børn oftere end majoritetsetniske børn svarer, at de ikke finder overgrebet slemt nok til at søge hjælp. Ydermere beskrives det som en barriere blandt de minoritetsetniske børn, at de mangler tillid til de formelle hjælpetilbud.²² Et tredje studie fremhæver æresbegrebet blandt arabiske familier som en central barriere for at søge hjælp i forbindelse med både fysisk og psykisk sygdom på grund af frygt for sladder og stigmatisering, samt frygt for indlæggelse, medicinering og diagnosticering, der på anden måde kan distancere personen fra familien gennem institutionalisering eller afhængighed af medicin.²³

En kønnet forskel

Både national og international forskning viser, at piger er bedre til at søge hjælp end drenge.²⁴ Piger taler oftere om problemer og følelser med deres venner, hvor drenge generelt er mere bange for at vise følelser.²⁵ En undersøgelse fra 2005 viser, at begge køn foretrækker den uformelle hjælp (fx venner og familie) fremfor den formelle (fx psykologer,

¹⁹ Als Research (2012) og Barghadouch (2016).

²⁰ Als Research (2012), Okur et al. (2016) og Alhomaizi (2012).

²¹ Hamby (2008)

²² Okur et al. (2016)

²³ Alhomaizi (2012)

²⁴ Childline (2003), Børnerådet (2015), Hauenstein et al. (2006), Rickwood og Braithwaite (1994)

²⁵ NSPCC (2009)

socialrådgiver og læger).²⁶ Til gengæld er drenge, når de endelig søger hjælp, i højere grad tilbøjelige til at søge formel hjælp end piger er.²⁷

Holdninger, mangel på selvstændighed og normer kan være en barriere

Når nogen børn vælger ikke at søge hjælp, kan det hænge sammen med deres holdning til, hvorvidt de synes, at det de er blevet udsat for, er i orden. En undersøgelse fra Børnerådet viser, at drenge oftere end piger synes, at nogle typer for vold er i orden, herunder at ruske sit barn, at søskende slår deres mindre søskende, at forældre truer børn med at slå dem, og at forældre giver deres børn en lussing. Samme undersøgelse viser også, at flere børn med minoritetsetnisk baggrund (15 pct.) end majoritetsetniske baggrund (5 pct.) synes, at det er i orden, at forældre låser deres børn inde, hvis de ikke gør, som forældrene siger. Samme tendens gør sig gældende i forhold til at blive ydmyget eller hånet, fx ved at blive kaldt 'dumme' eller 'uduelige', hvis børnene ikke opfører sig ordentligt.²⁸

Ydermere vurderer en ny rapport fra Institut for Menneskerettigheder, at det kan være særligt svært for børn og unge, der er udsat for negativ social kontrol, at søge hjælp, da fx overvågning, adfærdsregulering, trusler og vold sker med opbakning fra et større netværk af familie og miljø. Derudover har børn og unge, der gennem længere tid er blevet udsat for social kontrol sværere ved at tage selvstændige beslutninger og bryde normer, som fx at søge hjælp udenfor familien.²⁹

4.3 Eksisterende rådgivningstilbud til minoritetsetniske børn og unge

Som beskrevet ovenfor findes der en række forskellige problemer og udfordringer, som er mere udbredte blandt minoritetsetniske børn og unge end blandt majoritetsetniske børn og unge. Det gælder ikke mindst problemer og udfordringer relateret til oplevelser med negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter.

På denne baggrund er der gennem tiden udviklet en række forskellige tilbud, initiativer og tiltag, som har specialiseret sig i dette område og i at hjælpe de minoritetsetniske unge, der bliver udsat for negativ social kontrol eller æresrelaterede konflikter. Blandt disse tiltag kan blandt andet nævnes Etnisk Konsulentteam, Etnisk Ung, RED Safehouse, Dialogkorps om æresrelaterede konflikter og Exitcirklen.³⁰ I dette afsnit fokuseres særligt på erfaringerne fra *Etnisk Ung*, da dette tilbud har gjort sig nogle erfaringer med anonym telefonrådgivning og help-seeking behaviour blandt minoritetsetniske børn og unge (dog primært unge over 18 år), som vurderes at kunne være særligt relevante for Børns Vilkår.

²⁶ Wilson et. al (2005), se også Børnerådet (2015)

²⁷ Rickwood (1995), Børnerådet (2015)

²⁸ Børnerådet (2016a, 2016b)

²⁹ Institut for Menneskerettigheder (2017)

³⁰ Se i øvrigt Udlændinge- og Integrationsministeriets oversigt over initiativer på <http://uim.dk/arbejdsomrader/aeresrelaterede-konflikter-og-negativ-social-kontrol> samt den nationale handlingsplan på området: Regeringen (2016).

Etnisk Ung er en særlig indsats mod æresrelaterede konflikter, som blev etableret i 2002 og rådgiver unge, forældre og fagfolk om negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter. *Etnisk Ung* tilbyder bl.a. anonym rådgivning via telefon og brevkasse, samt personlig rådgivning, psykologsamtaler og konfliktmægling m.v.

Etnisk Ung har i særlig grad fået "hul igennem" til unge minoritetsetniske kvinder og har gennem de senere år modtaget et støt stigende antal henvendelser.³¹ I perioden 2015-2017 har *Etnisk Ung* samlet set haft 1.594 henvendelser fra minoritetsetniske unge. De fleste af de unge, som ringer til telefonrådgivningen er over 18 år (79 pct.), mens hver femte (21 pct.) er under 18 år. Samtidig er det hovedsageligt de minoritetsetniske piger, der ringer. Kønsfordelingen ligger således på 85 pct. piger og 15 pct. drenge.

De unges henvendelser handler typisk om negativ social kontrol i relation til at blive udsat for pres, at blive udsat for vold og trusler, ikke at måtte have en kæreste, at ville væk hjemmefra, at frygte tvangsægteskab, at være på flugt fra sin familie og/eller spørgsmål angående mødom og seksualitet. Fordelt på etnisk baggrund er de hyppigst forekommende oprindelseslande Irak, Pakistan, Tyrkiet, Afghanistan, Somalia og Syrien. De samme temaer går igen i de skriftlige henvendelser, som *Etnisk Ung* modtager i deres brevkasse. Også de minoritetsetniske unge, der bruger brevkassen, er primært piger (94 pct.), som mestendels kommer fra de ovennævnte oprindelseslande. Dog ses der i relation til brevkassen en større andel af henvendelser fra unge under 18 år (43 pct.) ligesom der ses en større andel af henvendelser fra unge med libanesisk og palæstinensisk oprindelse.

Endvidere tilbyder *Etnisk Ung* professionel sparring og konsulentbistand til fagfolk, ligesom de driver en telefonrådgivning til fagpersoner. I perioden 2015-2017 har Fagfolk-rådgivningen modtaget i alt 1.066 henvendelser. Hovedparten af henvendelserne kommer fra kommunale medarbejdere som fx socialrådgivere og boligsociale medarbejdere (44 pct.). Samtidig modtager rådgivningslinjen en del henvendelser fra personale på skoler og fra studievejledere (27 pct.), samt fra medarbejdere på krisecentre (18 pct.). Endelig er der også henvendelser fra politiet (6 pct.), fra opholdssteder/plejefamilier (4 pct.) og fra arbejdsgivere (1 pct.). Samtlige henvendelser handler om unge, der oplever negativ social kontrol og/eller at være udsat for pres, ligesom det er tydeligt at fagfolkene primært henvender sig omkring mere akutte problemstillinger som fx unge der bliver udsat for vold eller trusler om vold, tvangsægteskab eller genopdragelsesrejser, samt unge der er på flugt fra familien eller ønsker at komme væk hjemmefra.

Det vides ikke med sikkerhed, hvad der er den primære årsag til det stigende antal henvendelser til *Etnisk Ung*. Det er således uvist om stigningen afspejler, at de problemer som de unge henvender sig om, er voksende eller om der snarere skal findes andre forklaringer. Projektchef Susanne Willaume Fabricius fra *Etnisk Ung* og flere af de øvrige interviewede fagpersoner er dog enige i deres vurdering af, at udviklingen formentlig først og

³¹ Tallene der refereres til i de nedenstående afsnit dækker over henvendelser til *Etnisk Ungs* Ungerådgivning og Fagfolk-rådgivning i perioden 1. januar 2015 – 31. december 2017. Tak til projektchef Susanne Willaume Fabricius for at have samlet og leveret tal til Als Research i forbindelse med denne undersøgelse.

fremmest skal ses som et udtryk for *"at der er flere unge, som i dag tør bede om hjælp, og som ved, hvor de kan søge den"*.

Det stigende antal henvendelser fra minoritetsetniske unge omkring negativ social kontrol har givet fagfolk bedre viden om de problemer og udfordringer, der findes specifikt på dette område og særligt blandt unge kvinder over 18 år.

Imidlertid findes der fortsat meget lidt eksisterende viden om, hvorledes man bedst kan imødekomme de særlige udfordringer og behov for hjælp, som findes blandt de *ynge* minoritetsetniske børn og unge, herunder mere generel viden om, hvad der kendetegner deres help-seeking behaviour og barrierer i relation hertil, samt i hvilken grad de kender til og benytter de tilbud, som Børns Vilkår og andre stiller til rådighed for børn i Danmark.

Denne undersøgelse kan på denne baggrund betragtes som et første skridt på vejen til at skabe mere viden på dette område. I de følgende kapitler gennemgås resultaterne af undersøgelsen.

5. BØRNEENES KENDSKAB TIL BØRNETELEFONEN

I dette kapitel fremlægges undersøgelsens resultater i forhold til børnenes kendskab til og brug af BørneTelefonen. Hovedvægten er lagt på resultaterne af den kvantitative survey. Som supplement inddrages udvalgte indtryk og citater fra de dybdegående kvalitative interview i de tilfælde, hvor det kvalitative datamateriale vurderes at bidrage med væsentlige nuancer eller informationer.

5.1 Overordnet kendskab til BørneTelefonen

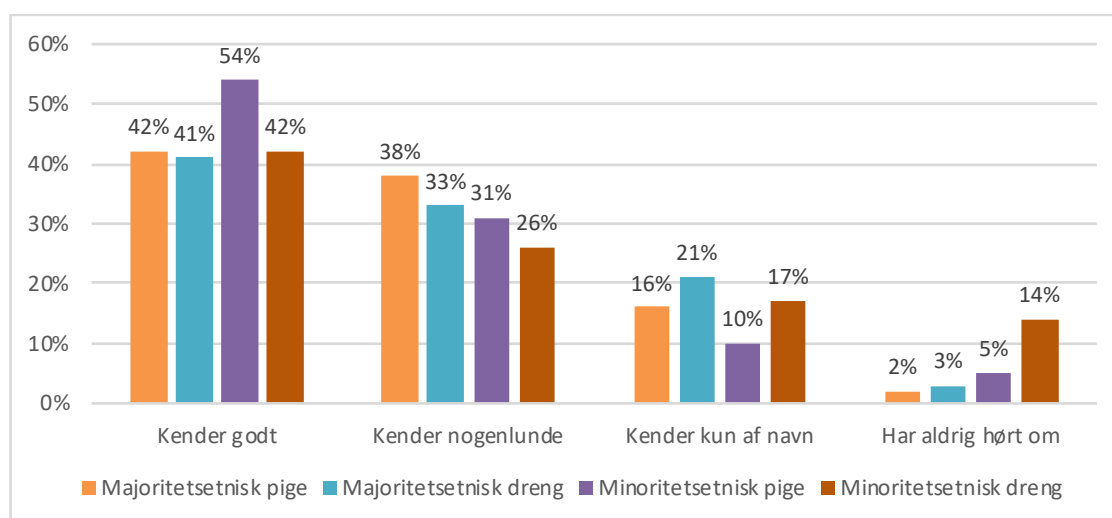
Et mindretal på 8 pct. af børnene i 6. – 9. klasse har kontaktet BørneTelefonen

I forhold til kontakt til Børnetelefonen, viser undersøgelsen, at 8 pct. af de adspurgte børn i 6. - 9. klasse angiver, at de har kontaktet Børnetelefonen. Da de 8 pct. udgør et relativt lille sample (66 børn), er der er for få respondenter i hver gruppe til at tale om signifikante forskelle på tværs af etnicitet og baggrund (se Bilag 1, Tabel 7).

De minoritetsetniske piger kender BørneTelefonen bedst

I relation til børnenes overordnede kendskab til BørneTelefonen viser surveyen, at i alt 79 pct. af de adspurgte børn kender Børnetelefonen 'godt' eller 'nogenlunde'. Endvidere indikerer tallene, at det er de minoritetsetniske piger, der kender Børnetelefonen bedst. På spørgsmålet "Kender du BørneTelefonen?" svarer 54 pct. af de minoritetsetniske piger således, 'kender godt', mens det til sammenligning gælder 41-42 pct. blandt de øvrige børn (Se Figur 1 nedenfor, samt Bilag 1, Tabel 8).

Figur 1. Kender du BørneTelefonen?

* Svarmuligheden 'Ved ikke' er udtaget.

14 pct. af de minoritetsetniske drenge har aldrig hørt om BørneTelefonen

Som det fremgår af Figur 1, er andelen af børn som angiver, at de "aldrig har hørt om" BørneTelefonen betydeligt højere blandt de minoritetsetniske drenge (14 pct.) end blandt de minoritetsetniske piger (5 pct.) og de majoritetsetniske børn (2-3 pct.). Dermed ses det, at der særligt blandt de minoritetsetniske drenge er en restgruppe, som ikke har nogen form for kendskab til BørneTelefonen.

Skolen er den vigtigste kilde til viden om BørneTelefonen

Majoriteten (79 pct.) af de adspurgte børn kender BørneTelefonen fra skolen, hvilket også afspejles i de kvalitative interview. Endvidere er det gennem internettet (25 pct.) og venner (23 pct.) at børnene primært har fået kendskab til BørneTelefonen (se Bilag 1, Tabel 9).

De minoritetsetniske børn har oftere hørt om BørneTelefonen gennem venner

Selvom børnene – på tværs af køn og etnisk baggrund – først og fremmest angiver, at de har fået kendskab til BørneTelefonen gennem skolen, så ses der dog også visse signifikante forskelle i forhold til etnicitet. En større andel af de minoritetsetniske børn har således hørt om BørneTelefonen gennem deres venner (28-29 pct.). Til sammenligning ligger andelen blandt de majoritetsetniske børn på 18-21 pct. (se Bilag 1, Tabel 9).

Færre minoritetsetniske børn har kendskab til BørneTelefonen gennem forældre

Omvendt har de majoritetsetniske børn i højere grad end de minoritetsetniske børn fået kendskab til BørneTelefonen gennem deres forældre. Undersøgelsen viser således, at 8-11 pct. af de majoritetsetniske børn har hørt om BørneTelefonen gennem deres forældre, mens det til sammenligning gælder for 3-4 pct. af de minoritetsetniske børn (se Bilag 1, Tabel 9).

Det er ikke muligt at fastslå årsagen til denne forskel. Det er dog nærliggende at antage, at der kan være en lavere grad af kendskab til BørneTelefonen blandt visse grupper af minoritetsetniske forældre, herunder fx blandt nyttilkomne flygtningeforældre og/eller blandt forældre med begrænsede danskundskaber. Det er samtidig muligt, at kulturelle barrierer i relation til at opfordre sine børn til at gøre brug af rådgivningstilbud, kan spille ind. Som nævnt i kapitel 4 kan forestillinger om familiens ære og frygt for stigmatisering i familiens minoritetsetniske nærmiljø udgøre en central barriere for at søge hjælp. Denne forklaring fremhæves i hvert fald tydeligt i en række af de gennemførte interview. En af de interviewede minoritetsetniske drenge (16 år) siger fx:

"Vores forældre er opvokset anderledes end danskeres forældre. De [danskernes forældre] ser det jo som normalt at søge hjælp, og det kommer deres børn også til at se som normalt."

På samme vis fremhæver flere af de interviewede fagpersoner, at de ofte er i kontakt med minoritetsetniske familier, som forsøger at holde deres problemer og udfordringer inden for hjemmets fire vægge, frem for at søge ekstern hjælp. Her et eksempel:

"I de her familier er det i højere grad det her med, at man holder det i familien, og udadtil har en performance om, at alt er okay."

De minoritetsetniske drenge har mindst kendskab til BørneTelefonens platforme

Blandt de børn, som angiver at de kender BørneTelefonen, svarer ca. 9 ud af 10, at de har kendskab til den telefoniske rådgivning. Mens kendskabet til telefonlinjen således er ensartet på tværs af køn og etnisk baggrund, så gør dette sig ikke gældende i relation til kendskabet til BørneTelefonens øvrige rådgivningsplatforme. Her ses det, at de minoritetsetniske drenge i signifikant mindre grad end de øvrige børn har kendskab til BørneTelefonens rådgivningsmuligheder via chat, SMS, brevkasse og 'Børn hjælper børn'. Blandt de børn, som har svaret, at de kender BørneTelefonen, angiver 40 pct. af de majoritetsetniske piger, 29 pct. af de majoritetsetniske drenge og 26 pct. af de minoritetsetniske piger eksempelvis, at de har kendskab til brevkassen. Til sammenligning gælder dette blot 16 pct. blandt de minoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 10).

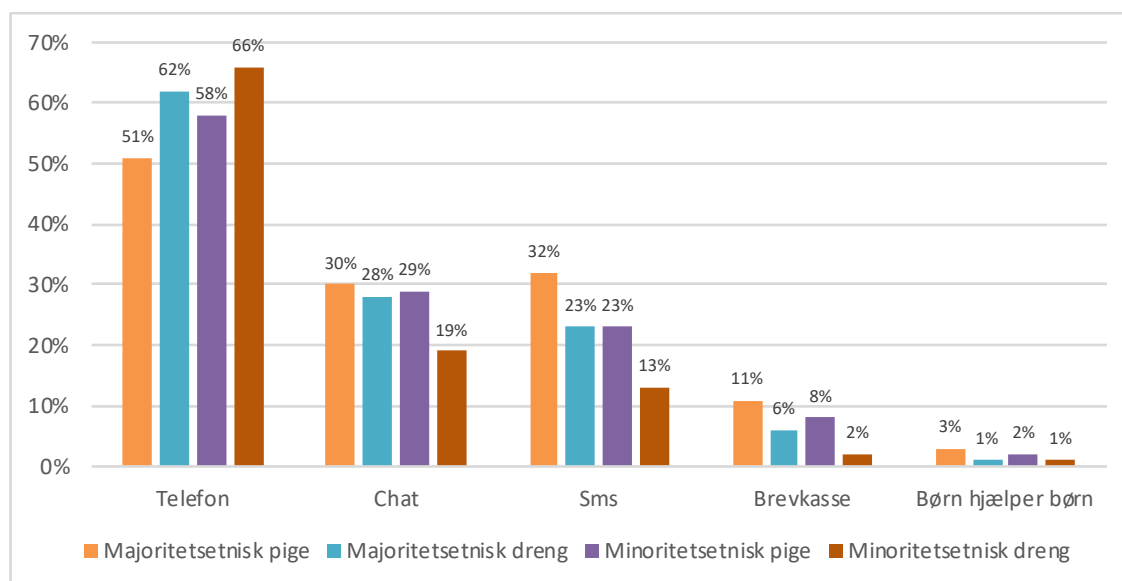
De minoritetsetniske drenge har størst kendskab til YouTube-kanalen 'Spurgt'

Til gengæld viser undersøgelsen, at 12 pct. af de minoritetsetniske drenge kender Børns Vilkårs YouTube-kanal 'Spurgt', mens dette gælder for 6 pct. af de minoritetsetniske piger, 4 pct. af de majoritetsetniske drenge og 2 pct. af de majoritetsetniske piger (se Bilag 1, Tabel 11). Dette forhold indikerer således, at YouTube-kanalens format og indhold i særlig grad appellerer til minoritetsetniske drenge.

5.2 Børnenes foretrukne kontaktplatform

Figuren nedenfor angiver børnenes foretrukne kontaktplatform(e) fordelt på køn og etnicitet.

Figur 2. Hvordan ville du helst selv kontakte BørneTelefonen, hvis du havde brug for det?

* Flere svar mulige. Svarmulighederne 'Ønsker ikke at svare', 'Andet' og 'Ved ikke' er udtaget.

Telefonlinjen er den mest populære kontaktplatform

Som det fremgår af Figur 2, er telefonlinjen den mest populære kontaktfunktion blandt børnene, på tværs af køn og etnicitet. Samtidig viser fordelingen en vis kønsforskel, idet telefonen i et vist omfang synes at være mere populær blandt drengene, mens flere piger end drenge til gengæld ville foretrække at anvende chat, sms eller brevkasse.

De minoritetsetniske drenge er mindst tilbøjelige til at ville kontakte BørneTelefonen på Chat, SMS eller Brevkasse, men mest tilbøjelige til at ville kontakte BørneTelefonen via telefon. Samtidig er der en relativt stor andel af de minoritetsetniske drenge (15 pct.), som ikke ved, hvordan de helst selv ville kontakte BørneTelefonen, hvis de havde brug for det (se Bilag 1 Tabel 12). At de minoritetsetniske drenge er mest tilbøjelige til at vælge telefonlinjen skal dog ikke nødvendigvis ses som et aktivt fravalg af de øvrige muligheder. I stedet kan forholdet være en naturlig konsekvens af, at de minoritetsetniske drenge generelt har et mindre kendskab til Børnetelefonens øvrige kontaktmuligheder (se Bilag 1, Tabel 10).

5.3 Børnenes viden om, hvad BørneTelefonen kan bruges til

Mange børn ved, at BørneTelefonen kan bruges til at få hjælp, hvis man har det rigtig svært

På spørgsmålet "Hvad du tror, man kan bruge BørneTelefonen til?", angiver 78 pct. af børnene, at man kan 'Få hjælp, hvis man har det rigtig dårligt' og 63 pct. svarer, at man kan 'Tale med en voksen om ting, der er svært for børn og unge'. Yderligere svarer halvdelen af børnene, at man kan bruge BørneTelefonen til at 'Tale om problemer med forældre' (se Bilag 1, Tabel 13)

De minoritetsetniske drenge ved mindst om, hvad man ellers kan bruge BørneTelefonen til

De minoritetsetniske drenge er den gruppe, der vælger færrest svarkategorier, når de skal svare på, hvad de tror man kan bruge BørneTelefonen til, mens de majoritetsetniske piger vælger flest svarkategorier. Generelt viser undersøgelsen, at minoritetsetniske børn vælger færre svarkategorier end de majoritetsetniske børn, og at kendskabet til, hvad BørneTelefonen kan bruges til, er lavest blandt de minoritetsetniske drenge. Eksempelvis svarer blot 25 pct. af de minoritetsetniske drenge, at de tror man kan bruge BørneTelefonen til at 'Tale om problemer med venner og kærester', mens det til sammenligning gælder mellem 40 og 42 pct. blandt de øvrige børn (se Bilag 1, Tabel 13).

De dybdegående interviews med minoritetsetniske drenge i udsatte områder forstærker indtrykket af at drengene har et relativt overfladisk kendskab til BørneTelefonen, samt at de typisk tror, at BørneTelefonen mest er til for børn, der har det meget svært, fremfor et rådgivningstilbud, som man også kan tale med om mindre alvorlige problematikker. Omvendt giver flere af de interviewede piger udtryk for et mere bredt og velorienteret syn på, hvad BørneTelefonen kan bruges til. Én af de minoritetsetniske piger (15 år) siger fx:

"Man kan ringe til BørneTelefonen om alt. Det tror jeg virkelig. Hvis man bliver mobbet, hvis der sker noget i dit hjem, hvis du har det hårdt eller svært ved noget."

6. BØRNEENS ADFÆRD I FRITIDEN (OFFLINE OG ONLINE)

I dette kapitel præsenteres undersøgelsens resultater i relation til børnenes tidsforbrug offline og online, herunder hvor ofte de går til fritidsaktiviteter, hvor meget tid de bruger med voksne og på online samvær med venner. I kapitlet tegnes profiler af henholdsvis de minoritetsetniske pigers og de minoritetsetniske drenges adfærd.

6.1 Offline adfærd blandt minoritetsetniske piger

Mange minoritetsetniske piger bruger over tre timer dagligt med de voksne, de bor med
Sammenlagt svarer 70 pct. af de minoritetsetniske piger, at de bruger mere end tre timer dagligt sammen med de voksne, de bor sammen med, hvilket er markant flere end blandt de øvrige børn. Til sammenligning gælder dette således for 53 pct. af de majoritetsetniske piger, 52 pct. af de minoritetsetniske drenge og 33 pct. af de majoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 14).

Hver tredje minoritetsetniske pige bruger over tre timer dagligt på at hjælpe til derhjemme
Samtidig svarer næsten hver tredje minoritetsetniske pige (28 pct.), at hun bruger mere end tre timer dagligt på at hjælpe til med de praktiske ting i hjemmet såsom oprydning, rengøring og madlavning, hvilket til sammenligning gælder for cirka 1/10 af de øvrige børn (se Bilag 1, Tabel 15).

Denne forskel træder også tydeligt frem i de gennemførte interview. Mens de interviewede minoritetsetniske drenge typisk fortæller, at de opholder sig meget uden for hjemmet, så fortæller de interviewede minoritetsetniske piger typisk, at de er meget hjemme og hjælper til med de praktiske opgaver. En af de interviewede piger (18 år) forklarer eksempelvis, at hun oplever det som normalt og som en del af hendes arabiske kultur, at hun skal hjælpe sin mor med børnepassning, oprydning og andre huslige opgaver:

”Nu har jeg arabisk kultur. I vores kultur, der betyder det med at hjælpe og vise respekt for de ældre rigtig meget. Så jeg ved bare, jeg skal hjælpe min mor. Vi ved vi skal hjælpe med at rydde op og passe på mine søskende.”

De minoritetsetniske pigers frihed begrænses i puberteten

Ifølge ekspertinterviewene og undersøgelsens dybdegående interviews med børn, er det samtidig kendetegnende for de minoritetsetniske piger, at de begrænses i deres frihed i forhold til hvor og hvor meget de må opholde sig uden for hjemmet, når de rammer puberteten. En af eksperterne siger fx:

”Vi er blevet meget opmærksomme på, at pigerne må rigtig meget, når de er små prinsesser. Det er først, når de begynder at interessere sig for det andet køn, at de begynder at mærke det, og at der begynder at komme nogle restriktioner”.

Tilsvarende fortæller en af de minoritetsetniske piger (14 år) eksempelvis:

"Før, da jeg var lille, der måtte jeg faktisk godt være ude til meget sent og tage flere steder hen. Men nu så passer de lidt på, men jeg tror også at det er fordi, at jeg er kommet i puberteten".

Som beskrevet i undersøgelsen *Kønsroller og negativ social kontrol blandt unge med etnisk minoritetsbaggrund* fra 2014 kan begrænsningen af de minoritetsetniske pigers frihed i puberteten blandt andet hænge sammen med det forhold, at det i nogle minoritetsetniske familier anses som en stor skam og et tab af familiens ære, hvis en ung kvinde i familien har sex inden hun bliver gift – eller der blot går rygter om, at hun har 'mistet' sin mødom.³²

Dette forhold kan medvirke til, at nogle familier eksempelvis vælger at begrænse pigernes mulighed for at ses med venner af det modsatte køn og for at deltage i fritidsaktiviteter uden for hjemmet, der potentielt kunne give anledning til, at de mødes med unge af det modsatte køn eller til, at der blot opstår rygter herom. Omvendt ses der ikke nødvendigvis de samme begrænsninger for drenge i de omtalte familier.

Interviewene i denne undersøgelse indikerer således også, at de minoritetsetniske børn oplever, at der er væsentlige forskelle i forhold til de forventninger og regler, som deres forældre har for henholdsvis pigers og drenges fritidsliv – herunder også i forhold til de forventninger, der er til at hjælpe med praktiske opgaver i hjemmet. En af de minoritetsetniske piger (14 år) siger fx:

"Min mor synes, at det er mig, der skal gøre rent, og min lillebror, han kan bare sidde og spille Playstation. Hun synes, at det er okay."

De minoritetsetniske piger går i væsentligt mindre grad til fritidsaktiviteter end andre børn

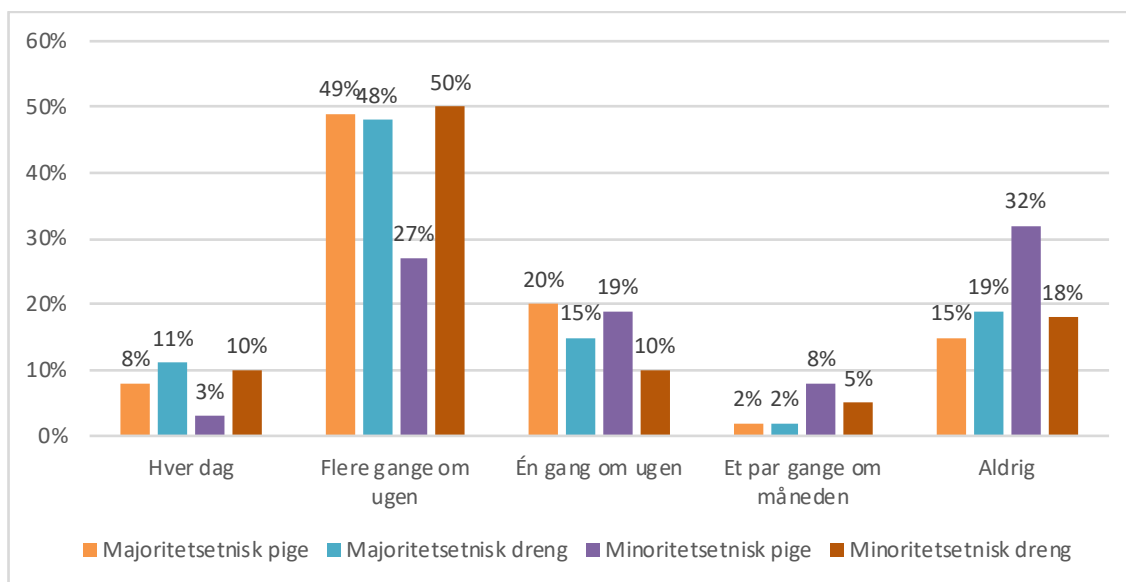
I forlængelse af ovenstående indtryk viser denne undersøgelse, at de minoritetsetniske piger i væsentligt mindre grad end de øvrige børn går til fritidsaktiviteter.

Som vist i Figur 3 på næste side svarer 32 pct. af de minoritetsetniske piger således, at de inden for det seneste halve år 'aldrig' har gået til fritidsaktiviteter som fx fodbold, gymnastik, spejder, dans eller andet. Til sammenligning gælder dette mellem 15 og 19 pct. af de øvrige børn.

Tilsvarende er andelen af minoritetsetniske piger, som inden for det seneste halve år har gået til fritidsaktiviteter enten 'hver dag' eller 'flere gange om ugen', betydeligt lavere end blandt de øvrige børn. Mens dette gælder for samlet set 30 pct. af de minoritetsetniske piger, så gælder det for i alt mellem 59 og 63 pct. af de øvrige børn (se Figur 3 og Bilag 1, Tabel 16).

³² Als Research (2014a).

Figur 3. Nu skal du tænke på det sidste halve år: Hvor ofte går du til fritidsaktiviteter? (fx fodbold, gymnastik, spejder, dans eller andet)

* Svarmulighederne 'Ved ikke' og 'Ønsker ikke at svare' er taget ud.

Både organiserede og uorganiserede fritidsaktiviteter beskrives i forskningen som et vigtigt pusterum for særligt udsatte børn, heriblandt etniske minoritetsbørn, hvor de kan møde venner og rollemodeller, som de kan søge hjælp hos, hvis de skulle opleve problemer.³³ I det lys er det bemærkelsesværdigt, at de minoritetsetniske piger i væsentlig mindre grad end andre børn deltager i fritidsaktiviteter.

En nyligt udgivet undersøgelse om negativ social kontrol i grundskolens 6.– 8. klasse viser endvidere, at der særligt blandt minoritetsetniske piger findes et mindretal, som oplever, at de ikke må gå i fritidsklub for deres familie. Dette gælder således for 8 pct. af de minoritetsetniske piger på de nævnte klassetrin, sammenlignet med 1 pct. blandt de øvrige børn. Samtidig viser denne undersøgelse, at de børn, der svarer, at de ikke må gå i fritidsklub, ligeledes oplever en højere grad af mistrivsel end de øvrige børn.³⁴

Blandt de interviewede minoritetsetniske piger er der også i denne undersøgelse flere, der har oplevet betydelige begrænsninger i relation til at deltage i fritidsaktiviteter, herunder særligt sportslige aktiviteter. Undersøgelsens data gør det ikke muligt fuldt ud at belyse de mulige årsager hertil. En af de interviewede piger (18 år) forklarer, at hun tænker, at det i hendes tilfælde har hængt sammen med hendes mors bekymring for mødommen:

³³ SFI (2007)

³⁴ Als Research (2018)

"Jeg måtte ikke dyrke hård sport... Jeg tænker, det har noget at gøre med mødødom. Det spiller en stor rolle for min mor. Det skulle jeg ikke gøre skade på"

En anden af de interviewede piger (15 år) forklarer, at det for hendes forældre har handlet om, at hun ikke måtte vise bare arme eller bare ben:

"Mine forældre siger, at piger ikke bør gå til sport, hvor man kan se din krop, fx fodbold. For eksempel siger min mor til andre mødre: 'Hvorfor går din pige til fodbold og viser sine arme og ben?'."

De minoritetsetniske piger bruger mindre tid sammen med deres venner uden for skolen
Sammen med de majoritetsetniske drenge, er de minoritetsetniske piger samtidig den gruppe, der bruger mindst tid sammen med deres venner uden for skolen (se Bilag 1, Tabel 18).

I ét af de gennemførte interview fremhæver en minoritetsetnisk pige (15 år), hvordan hun oplever, at man som pige begrænses i forhold til påklædning og i forhold til, hvor sent man kan færdes ude. Hun knytter denne begrænsning i pigers frihed til de islamiske leveregler, hvor tørklædet ses som et eksempel på de forskellige regelsæt for piger og drenge:

"Piger må ikke de samme ting. Piger skal ikke være sent ude og de må ikke gå med stramt tøj. I Islam skal piger gå med tørklæde, det skal drengene ikke. Drengene har bare mere frihed. De må godt komme hjem sent. Det må piger ikke"

En anden af de interviewede piger (18 år) siger:

"Min bror måtte være ude ret sent, være nede i byen osv. Det måtte jeg ikke. Jeg skulle altid være hjemme i god tid. Min mor plejede at sige, at folk ikke skulle se mig ude. De skal ikke tro, at du er et eller andet. Bare turen hjem fra en veninde om aftenen gjorde hende nervøs. Hvad nu hvis naboerne så det"

Samlet set kan det – uanset de oplevede årsager – konstateres, at de minoritetsetniske piger i relation til offline adfærd bruger væsentligt mere tid derhjemme og væsentligt mindre tid til at ses med venner og til gå til fritidsaktiviteter end de øvrige børn.

Sammenfattende siger en af de interviewede eksperter:

"De minoritetsetniske piger har ikke så meget fritidsliv. De har ikke særlig meget erfaring med fritidsliv. Aktiviteterne har været i hjemmet og med veninderne."

6.2 Offline adfærd blandt minoritetsetniske drenge

De minoritetsetniske drenge er mindre hjemme end de minoritetsetniske piger – men mere hjemme end de majoritetsetniske drenge

Cirka halvdelen af de minoritetsetniske drenge bruger mere end tre timer om dagen sammen med de voksne de bor med, mens det til sammenligning gælder for 70 pct. af de minoritetsetniske piger. De minoritetsetniske drenge ligger i stedet på niveau med de majoritetsetniske piger, og er således markant *mere* hjemme end de majoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 14).

De minoritetsetniske drenge hjælper mindre til i hjemmet end de minoritetsetniske piger – men mere end de majoritetsetniske drenge

I relation til praktiske gøremål i hjemmet tegner der sig et sammenligneligt billede. Igen ses det, at det at de minoritetsetniske drenge i betydeligt *mindre* grad end de minoritetsetniske piger bruger flere timer om dagen på at hjælpe familien med praktisk ting. Omvendt hjælper de mere til derhjemme end de majoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 15).

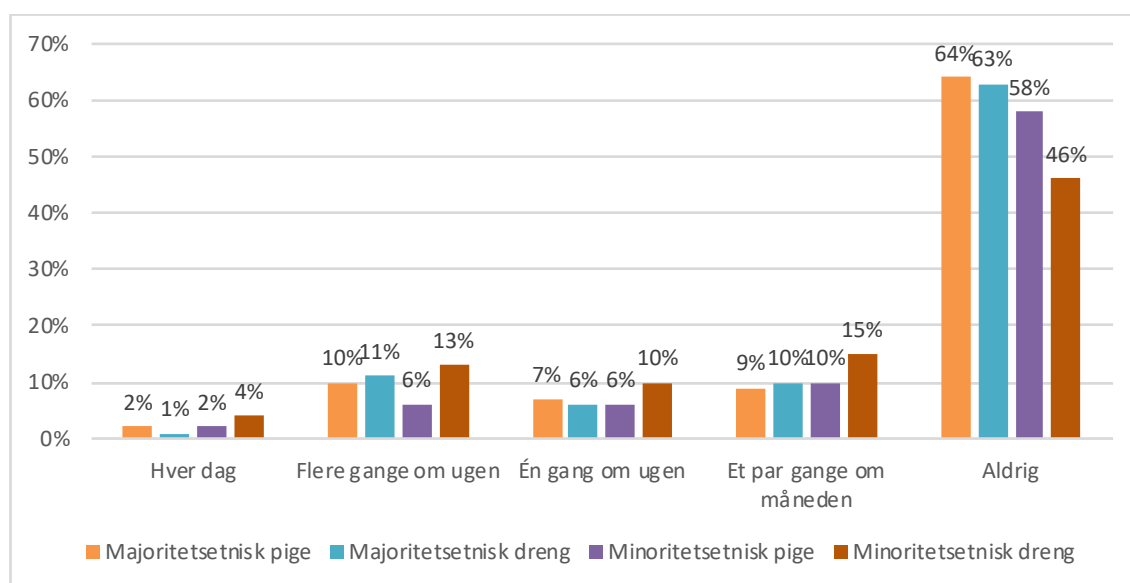
Fritid- og ungdomsklubber er mest populære hos de minoritetsetniske drenge

Syv ud af ti minoritetsetniske drenge går til fritidsaktiviteter minimum én gang om ugen.

Således ligner de på dette parameter de majoritetsetniske børn, mens de adskiller sig markant fra de minoritetsetniske piger (se Figur 3 og Bilag 1, Tabel 16).

Samtidig er de minoritetsetniske drenge både den gruppe, hvor flest går i fritidsklub og den gruppe, som oftest er i klubben. Således går i alt 42 pct. af de minoritetsetniske drenge i klub *minimum* et par gange om måneden eller mere. Til sammenligning gælder det i alt 27-28 pct. af de majoritetsetniske børn og 24 pct. af de minoritetsetniske piger (se Bilag 1, Tabel 17).

Figur 4: Nu skal du tænke på det sidste halve år: Hvor ofte er du i fritids- eller ungdomsklub?

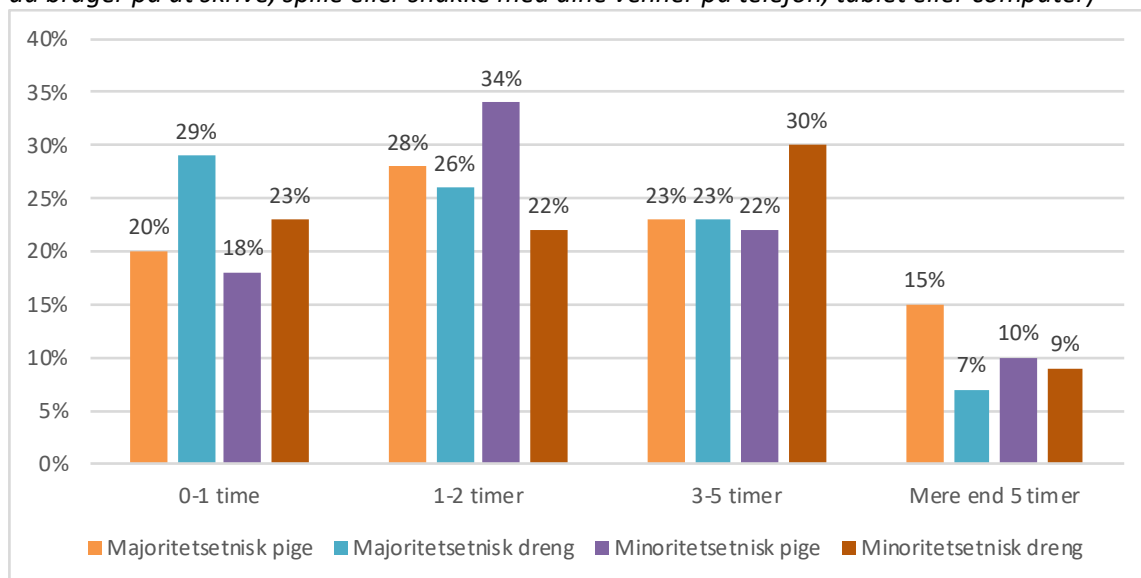

*Svarmulighederne 'ved ikke' og 'ønsker ikke at svare' er udtaget.

De minoritetsetniske drenge bruger meget tid med vennerne udenfor skolen

Ligeledes er de minoritetsetniske drenge, sammen med de majoritetsetniske piger, den gruppe, der bruger mest tid med deres venner udenfor skolen. I alt 39 pct. af de minoritetsetniske drenge bruger således mere end tre timer dagligt på offline samvær med deres venner udenfor skolen (se Figur 5 og Bilag 1, Tabel 18).

Figur 5: Tænk på den sidste uge: Cirka hvor mange timer om dagen bruger du på at være sammen med venner offline, når du ikke er i skole? (Her skal du ikke tælle den tid med, som du bruger på at skrive, spille eller snakke med dine venner på telefon, tablet eller computer)

Undersøgelsens resultater ligger på linje med analysen af data fra Skolebørnsundersøgelsen i 2010, der viste, at minoritetsetniske piger er markant mindre ude med venner om aftenen end andre børn, mens de minoritetsetniske drenge modsat er mere ude med venner om aftenen end andre børn.³⁵ Tilsvarende indikerer vores interview med eksperter og børn, at en stor del af de minoritetsetniske drenges tid bruges på at 'hænge ud' med venner i fritidsklub og på gaden, på at spille fodbold mv.

I et af de gennemførte interview udtaler en minoritetsetnisk dreng (17 år) fra et udsat boligområde, at i hans vennekreds bruger man sjældent tid hjemme hos hinanden. Han oplever en større frihed ved at færdes udenfor og uden familiens tilstedeværelse:

"For det meste er vi udenfor. Det er sjældent, at vi er hjemme hos hinanden. Min vens forældre vil ikke have noget imod, at jeg tager hjem til ham, men man kan ikke helt være sig selv, når ens familie er til stede."

Billedet af, at de minoritetsetniske drenge kan føle sig splittede mellem den verden de oplever uden for hjemmet, og den verden, de oplever inden for hjemmets fire vægge går

³⁵ Jensen og Holstein (2010)

igen i flere interview. Senere i samme interview siger den ovennævnte minoritetsetniske dreng endvidere:

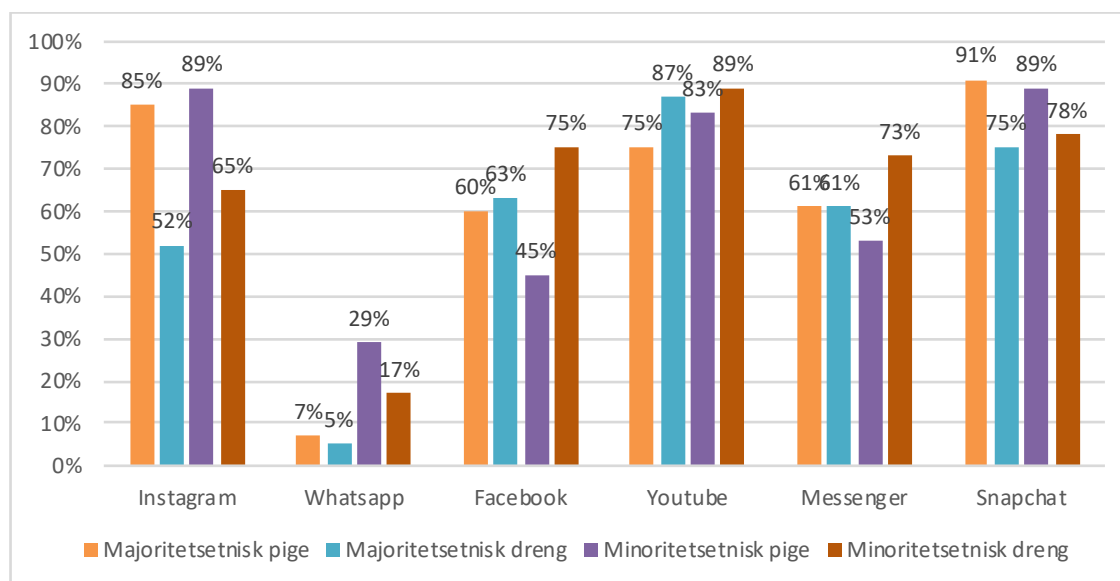
"Jeg tænker lidt, at der er den her identitetskrise, når du er hjemme. Du har altid lært fra du var lille, at du skal kende dine forældres kulturs værdier. Men de har også fortalt dig, at du skal kunne være en del af det danske fællesskab, og lære de danske værdier at kende. Så måske er det lidt svært at skifte mellem to kulturer?"

Blandt de drenge, som er interviewet i denne undersøgelse, tegner der sig et klart billede af, at de 'hænger meget ud' sammen med deres venner i deres fritid, mens de kun i begrænset omfang opholder sig i hjemmet. Dette kan muligvis hænge sammen med, at de interviewede drenge kommer fra udsatte boligområder, hvor det ifølge drengene selv er normalt, at de tilbringer en meget stor del af deres fritid uden for hjemmet. At de interviewede drenge i høj grad bruger deres fritid på at 'hænge ud' uden for hjemmet og kun i begrænset omfang har tæt kontakt til deres forældre, kan være med til at øge deres sårbarhed og risiko for at blive involveret i kriminalitet og/eller i forskellige grupperinger og tilhørsforhold, som ikke er relateret til deres familie. Flere af de interviewede udsatte drenge fortæller således også, at de aktivt arbejder med at fokusere på deres skolegang/uddannelse og på at holde sig ude af kriminalitet og lokale 'problemer'.

6.3 Online adfærd blandt minoritetsetniske piger

Som vist i Figur 6 nedenfor anvender mere end 80 pct. af de minoritetsetniske piger de sociale medier *Snapchat*, *YouTube* og *Instagram* på daglig basis. Samtidig fremgår det, at der i højere grad er tale om kønnede forskelle end forskelle relateret til etnisk baggrund, når der ses på børnenes forbrug af de 6 mest populære sociale medier generelt:

Figur 6: Sociale medier, der anvendes dagligt – de 6 mest anvendte ('Andet' udtaget)

Mens YouTube samlet set er det mest populære sociale medie blandt børnene – på tværs af køn og etnicitet, så ses der særligt i relation til Instagram og delvist i relation til Snapchat og Facebook forskelle i relation til køn.

De minoritetsetniske piger er særligt glade for Snapchat og Instagram

9 ud af 10 af de adspurgte minoritetsetniske piger i 6.-9. klasse bruger dagligt Snapchat og Instagram. På dette parameter ligner de minoritetsetniske piger de majoritetsetniske piger, og adskiller sig fra drengene på tværs af etnicitet. YouTube anvendes af 83 pct. dagligt. Dette er *mindre* end drengene på tværs af etnicitet, men *mere* end de majoritetsetniske piger. De minoritetsetniske piger er samtidig den gruppe, der sammenlignet med de øvrige børn bruger Facebook og Messenger mindst (se Figur 6 og Bilag 1, Tabel 19).

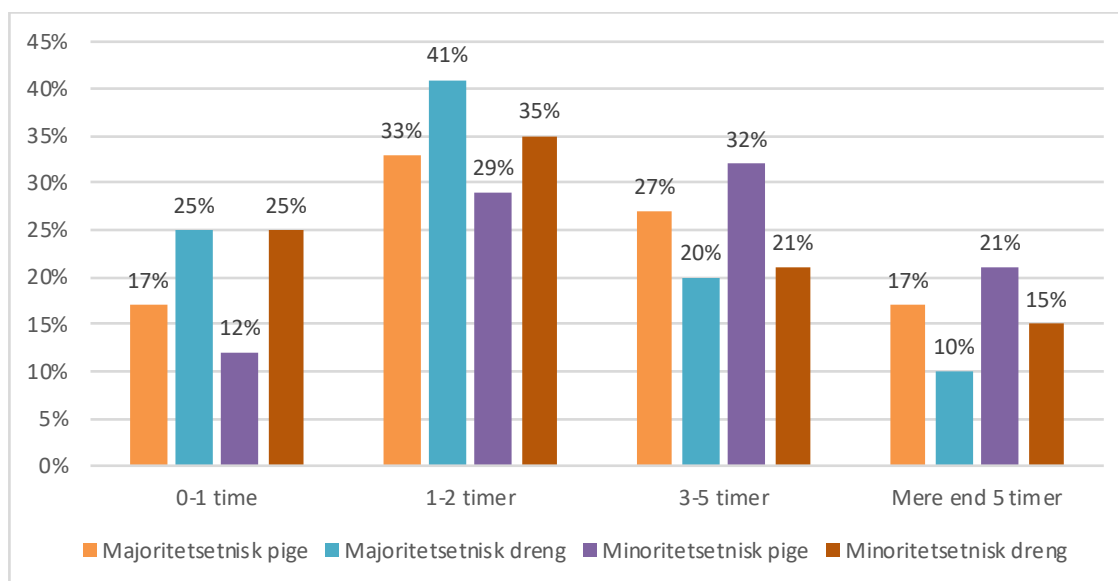
Hver tredje minoritetsetniske pige bruger Whatsapp dagligt

Specifikt i relation til *Whatsapp* ses der en betydelig forskel i relation til både køn og etnisk baggrund. Således bruger hele 29 pct. af de minoritetsetniske piger *Whatsapp* på daglig basis, mens det til sammenligning gør sig gældende for 17 pct. af de minoritetsetniske drenge og 5-7 pct. af de majoritetsetniske børn (se Figur 6 og Bilag 1, Tabel 19).

De minoritetsetniske piger bruger mest tid på de sociale medier dagligt

Også når der ses på det samlede tidsforbrug i relation til sociale medier ses det, at de minoritetsetniske piger bruger de sociale medier mest. Samlet set bruger mere end halvdelen af de minoritetsetniske piger mere end 3 timer dagligt på de sociale medier (53 pct.). Til sammenligning gør dette sig gældende for i alt 44 pct. af de majoritetsetniske piger, 36 pct. af de minoritetsetniske drenge og 30 pct. af de majoritetsetniske drenge (se Figur 7 og Bilag 1, Tabel 20).

Figur 7. Dagligt tidsforbrug af sociale medier

Øvrige former for online adfærd blandt de minoritetsetniske piger

38 pct. af de minoritetsetniske piger bruger mere end 3 timer dagligt på at skrive, snakke eller spille med deres venner over smartphone, tablet eller computer. Således ligner de minoritetsetniske pigers forbrugsmønstre tilnærmelsesvist de minoritetsetniske drenges. Blandt drengene er det således 40 pct. (se Bilag 1, Tabel 21).

I forhold til forbrug af flow-tv ligner de minoritetsetniske piger de øvrige børn, og de bruger således relativt mindre tid på flow-tv end på andre typer af digitale medier (se Bilag 1, Tabel 23).

Endvidere viser undersøgelsen, at i alt 30 pct. af de minoritetsetniske piger bruger mere end tre timer dagligt på online streamingtjenester (som fx HBO, Netflix og ViaPlay), hvilket ligger på niveau med de majoritetsetniske piger (31 pct.). Blandt drengene ligger andelen på hhv. 15 og 19 pct. (se Bilag 1, Tabel 24).

Endelig bruger de minoritetsetniske piger mere tid end de øvrige børn på at høre musik, radio eller podcast. Eksempelvis svarer 16 pct. af de minoritetsetniske piger, at de bruger mere end 5 timer dagligt på dette, hvilket ligger noget højere end andelen blandt de øvrige børn (7-11 pct.) (se Bilag 1, Tabel 25).

Samlet set kan det i relation til de minoritetsetniske pigers online-adfærd konkluderes, at de er storforbrugere af sociale medier og andre digitale tjenester. Selvom dette forhold gælder for en meget stor andel af de adspurgte børn generelt, kan det på en række områder konstateres, at de minoritetsetniske piger bruger *særlig* meget tid på sociale medier og andre digitale tjenester. Dette skal formentlig ses i sammenhæng med det forhold, at de minoritetsetniske piger sammenlignet med de øvrige børn i mindre grad deltager i offline fritids- og sportsaktiviteter udenfor hjemmet.

Mens det således er et generelt forhold, at en stor del af børnenes sociale liv og interaktion med andre børn foregår via digitale tjenester og medier, så gælder dette altså ikke mindst og i særdeleshed for de minoritetsetniske piger.

Dette fremhæves også af flere af de interviewede eksperter. En af dem siger fx:

"Den her målgruppe er rigtig gode til at bruge de sociale medier. Det er som om, at det er her, de får dækket deres behov. Når vi spørger dem, hvornår deres telefoner blev tjekket, så er det først, når forældrene er bange for, at der er noget galt. Det hænger sammen med, at jo ældre de bliver, jo farligere bliver det. Og så skal man tjekkes... Men man kan sagtens bruge online platforme til at nå den her målgruppe. De minoritetsetniske unge er i høj grad tilstede her."

6.4 Online adfærd blandt minoritetsetniske drenge

De minoritetsetniske drenge bruger mindre tid på sociale medier end pigerne

I forhold til, hvor mange timer de minoritetsetniske drenge bruger dagligt på sociale medier ligner deres tidsforbrug de majoritetsetniske drenges. Drengene bruger gennemsnitligt mindre tid end pigerne på tværs af etnicitet. Dette ændrer dog ikke ved det forhold, at størstedelen af børnene på tværs af køn og etnicitet er storforbrugere af sociale medier og benytter flere forskellige sociale medier på daglig basis (se Bilag 1, Tabel 19 og 20).

YouTube, Facebook og Snapchat er mest populære hos de minoritetsetniske drenge

Især YouTube er populær og bruges af 89 pct. af de minoritetsetniske drenge på daglig basis. Endvidere anvender mere end 75 pct. af de minoritetsetniske drenge Snapchat og Facebook dagligt (se Bilag 1, Tabel 19). Samlet set er disse tre sociale medier således særligt populære blandt de minoritetsetniske drenge.

Øvrige former for online adfærd blandt de minoritetsetniske drenge

40 pct. af de minoritetsetniske drenge bruger mere end tre timer dagligt på at skrive, snakke eller spille med deres venner over smartphone, tablet eller computer. Til sammenligning bruger hele 57 pct. af de majoritetsetniske drenge mindst tre timer dagligt, hvilket er markant mere end de øvrige børn (se Bilag 1, Tabel 21). Samtidig anvender 40 pct. af de minoritetsetniske drenge minimum tre timer dagligt på at spille spil, hvilket gør sig gældende for 54 pct. af de majoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 22).

I forhold til flow-tv ligner de minoritetsetniske drenges forbrugsmønstre de øvrige børns, dog bruger flere minoritetsetniske drenge 3-5 timer dagligt (9 pct.) end de øvrige børn (Se Bilag 1, Tabel 23). Størstedelen af de minoritetsetniske drenge bruger maksimalt en time dagligt på online streamingtjenester, og deres forbrug ligner de majoritetsetniske drenges. Drengene bruger således mindre tid på online streamingtjenester end pigerne på tværs af etnicitet (se Bilag 1, Tabel 24).

Samlet set kan det om de minoritetsetniske drenges online adfærd siges, at mønstrene er sammenlignelige med de majoritetsetniske drenges online adfærd, dog med den forskel at de minoritetsetniske drenge bruger mindre tid på spil og kommunikation gennem spil.

7. BØRNEENES HELP-SEEKING BEHAVIOUR

I dette afsnit gennemgås undersøgelsens resultater vedrørende børnenes *intenderede* (forestillede) adfærd i relation til at søge hjælp ved forskellige typer af problemer.

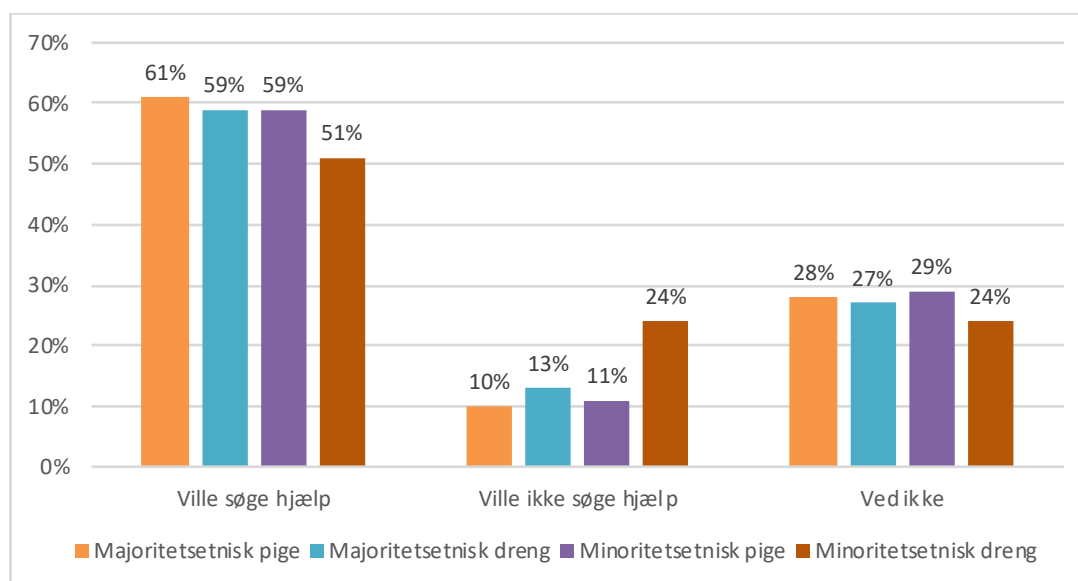
I undersøgelsens survey opstilles et forestillet scenarie, hvor børnene er blevet bedt om at svare på, *hvorvidt de ville søge hjælp* til et givent problem, og i så fald, *hvem de ville søge hjælp hos*, eller i modsat fald, *hvorfor de ikke ville søge hjælp*. Spørgsmålene er stillet i relation til hypotetiske oplevelser af henholdsvis mobning; problemer med venner, kærester eller kærlighed samt fysisk vold udøvet af familiemedlemmer.

Samtidig har vi adspurgt børnene, hvorvidt de *reelt* har oplevet denne type af problemer samt hvorvidt de i så fald har søgt hjælp inden for det seneste halve år. Ved problemer relateret til vold og mobning er antallet af respondenter, der angiver, at de har oplevet problemet og har søgt hjælp dog så lavt, at det ikke har været muligt at uddrage nærmere konklusioner omkring forskelle i den reelle help-seeking behaviour på tværs af køn og etnisk baggrund. Dette har dog i et vist omfang været muligt i relation til den reelle help-seeking behaviour relateret til problemer med venner, kærester og kærlighed.

7.1 I hvilket omfang vil børnene søge hjælp?

Figuren nedenfor angiver andelen af de forskellige børnegrupper, der svarer henholdsvis 'ja', 'nej' og 'ved ikke', til spørgsmålet om, hvorvidt de ville vælge at fortælle det til nogen, hvis de havde oplevet mobning inden for det seneste halve år (se også Bilag 1, Tabel 28).

Figur 8: Tænk på det sidste halve år. Hvis du selv var blevet mobbet, ville du så fortælle det til nogen?

* Svarkategorien 'Ønsker ikke at svare' er udtaget.

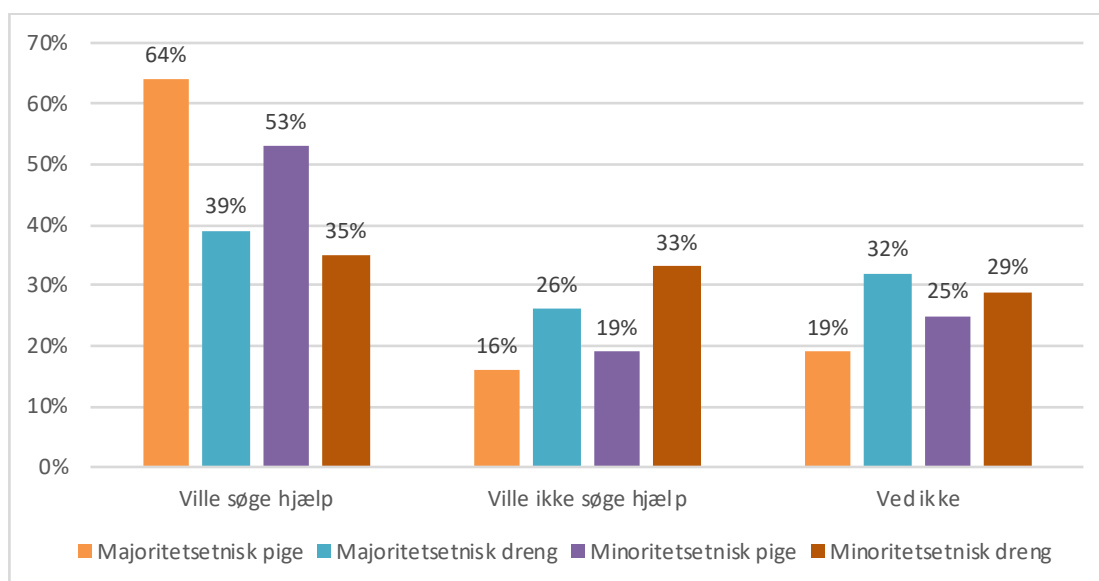
Minoritetsetniske drenge er mindst tilbøjelige til at ville søge hjælp ved mobning

Som vist i Figur 8 mener mere end halvdelen af alle de adspurgte børn, at de ville fortælle det til nogen, hvis de blev mobbet. Dog er det samtidig værd at bemærke, at en stor andel af børnene er i tvivl, og at næsten hver fjerde minoritetsetnisk dreng (24 pct.) svarer 'nej', sammenlignet med 10-13 pct. blandt de øvrige børn. De minoritetsetniske drenge er således markant mindre tilbøjelige end de øvrige børn til at tro, at de ville fortælle det til nogen, hvis de blev mobbet (se Figur 8 og Bilag 1, Tabel 28).

Piger er mere tilbøjelige end drenge til at ville søge hjælp relateret til venner og kærlighed

I forhold til problemer relateret til venner, kærester eller kærlighed, ville samlet set 46 pct. af de adspurgte børn vælge at snakke med nogen om det (se Bilag 1, Tabel 34). Samtidig ses der i relation til dette emne en tydelig forskel i relation til køn. De minoritetsetniske drenge er igen mindst tilbøjelige til at ville søge hjælp, men også de majoritetsetniske drenge ville i mindre grad end pigerne fortælle andre om problemer relateret til venner og kærlighed. Fx svarer 64 pct. af de majoritetsetniske og 53 pct. af de minoritetsetniske piger, at de ville fortælle det til nogen, mens det til sammenligning gør sig gældende for 39 pct. af de majoritetsetniske og 35 pct. af de minoritetsetniske drenge (se Figur 9 og Bilag 1, Tabel 34).

Figur 9: Tænk på det sidste halve år. Hvis du havde oplevet noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed, ville du så fortælle det til nogen?

* Svarkategorien 'Ønsker ikke at svare' er udtaget.

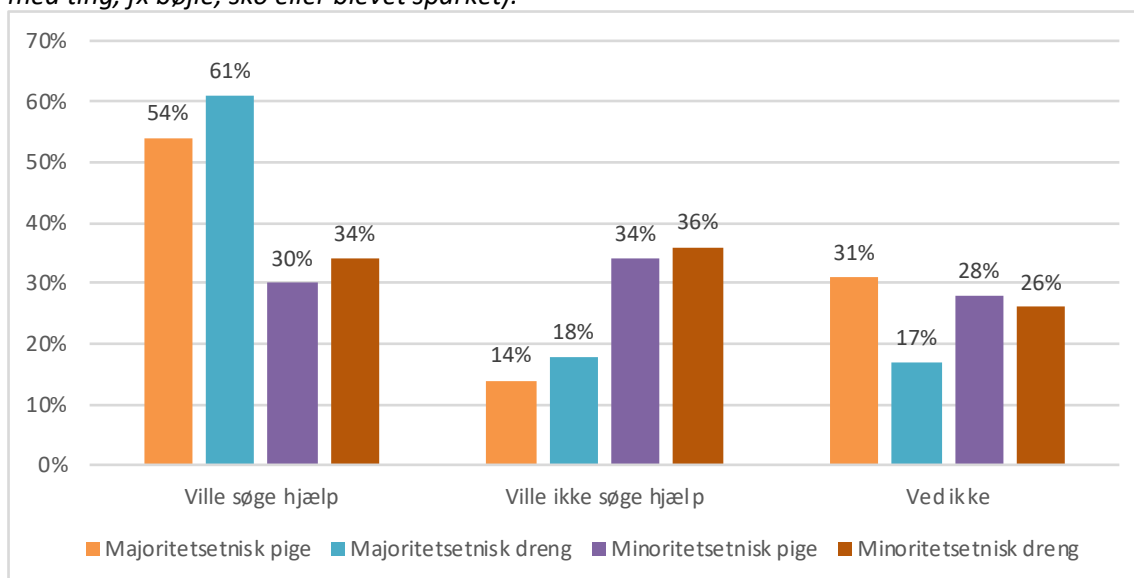
Flere piger end drenge oplever, at de har problemer med venner og kærlighed

I forhold til den reelle help-seeking adfærd viser undersøgelsen, at de majoritetsetniske piger er den gruppe, hvor flest (60 pct.) angiver, at de indenfor det seneste halve år har oplevet noget, som gjorde dem kede af det, der omhandlede venner, kærester eller kærlighed, efterfulgt af de minoritetsetniske piger (42 pct.). Blandt drengene er denne andel halveret (hhv. 29 pct. og 21 pct.). Også i relation til den reelle help-seeking adfærd synes pigerne at være mere tilbøjelige end drengene til at søge hjælp, om end der her skal tages forbehold for et begrænset antal respondenter og manglende signifikans (se Bilag 1, Tabel 31 og 32).

Dobbelt så mange minoritetsetniske som majoritetsetniske børn ville ikke fortælle om vold

Som vist i Figur 10 nedenfor er de minoritetsetniske børn langt mindre tilbøjelige end de majoritetsetniske børn til at tro, at de ville fortælle det til nogen, hvis de blev udsat for grov vold af et familiemedlem. Således svarer blot hvert tredje minoritetsetniske barn, at hun eller han ville fortælle det til nogen (30-34 pct.), mens det til sammenligning gælder for mere end halvdelen af de majoritetsetniske børn (54-61 pct.). Endvidere synes drenge på dette område at være en anelse mere tilbøjelige til at søge hjælp end piger, selvom de primære forskelle ses i relation til etnisk baggrund frem for køn (se Figur 10 nedenfor og Bilag 1, Tabel 38).

Figur 10. Tænk på det sidste halve år. Hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem, ville du så fortælle det til nogen? (fx slået med flad hånd, slået med knyttet hånd, eller slået med ting, fx bøjle, sko eller blevet sparket).

* Svarkategorien 'Ønsker ikke at svare' er udtaget.

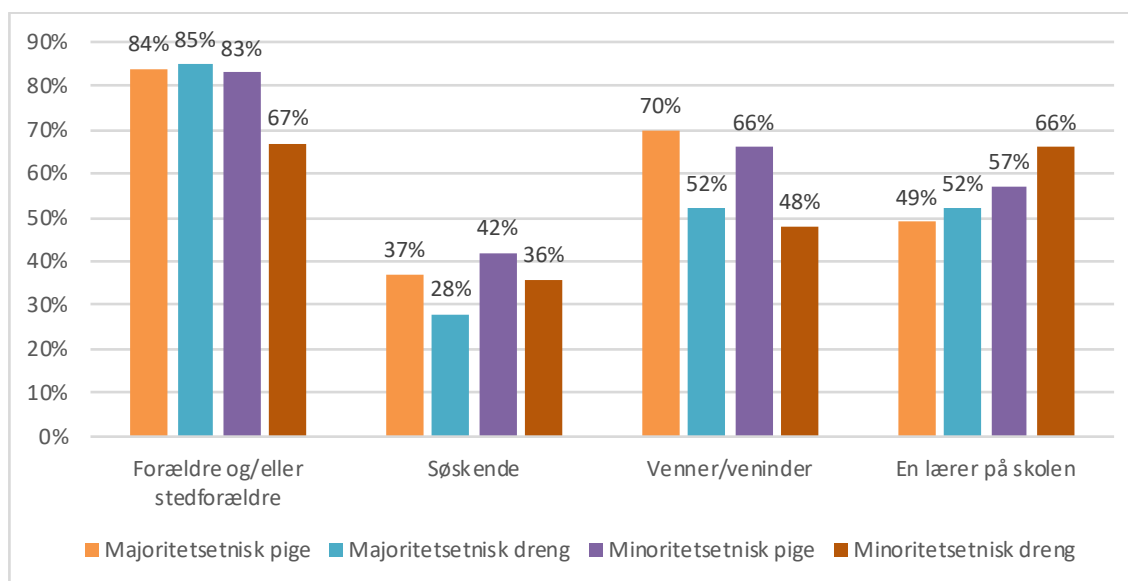
Endvidere er i relation til den ovenstående Figur 10 værd at bemærke, at andelen af minoritetsetniske børn, der direkte svarer, at de *ikke* ville fortælle det til nogen, hvis de blev udsat for grov vold stort set ligger på niveau med andelen af minoritetsetniske børn, der *ville* fortælle det. Til forskel herfra ses der blandt de majoritetsetniske børn en betydelig forskel mellem de to grupper. Blandt de majoritetsetniske børn er andelen, der *ville* fortælle det til nogen således mere end 3 gange større end andelen der *ikke* ville fortælle det til nogen, både blandt piger og drenge (se Figur 10 og Bilag 1, Tabel 38)

Som beskrevet i kapitel 4 viser en række tidligere undersøgelser, at minoritetsetniske børn er mere udsatte i relation til oplevelser med gentagen og grov fysisk vold end andre børn i Danmark, samt at der eksisterer en mulig underreportering i forhold til den vold som minoritetsetniske børn og unge oplever. Det mønster, der viser sig i Figur 10, indikerer således også, at der kan være et større 'mørketal' blandt de minoritetsetniske børn, da de minoritetsetniske børn er væsentligt mindre tilbøjelige end de majoritetsetniske børn til at tro, at de ville fortælle andre om eventuelle oplevelser med grov vold i familien. Mulige årsager til dette forhold gennemgås i afsnit 7.3 om barrierer for at søge hjælp.

7.2 Hvem vil børnene søge hjælp hos?

Figur 11 nedenfor angiver svarfordelingen på de fire svarmuligheder, der i gennemsnit oftest er valgt, når børnene er blevet bedt om at angive, *hvem* de ville fortælle det til, hvis de oplevede mobning. Spørgsmålet er alene besvaret af de børn, som tidligere har svaret, at de ville fortælle andre om eventuelle oplevelser med mobning.

Figur 11. Hvem ville du fortælle det til, hvis du blev mobbet (4 mest valgte svarmuligheder)

* Se Bilag 1, Tabel 29 for fordelingen på samtlige svarmuligheder.

Minoritetsetniske drenge er mindre tilbøjelige end andre børn til at gå til deres forældre – men mere tilbøjelige til at søge hjælp hos en lærer/skoleleder, hvis de oplever mobning

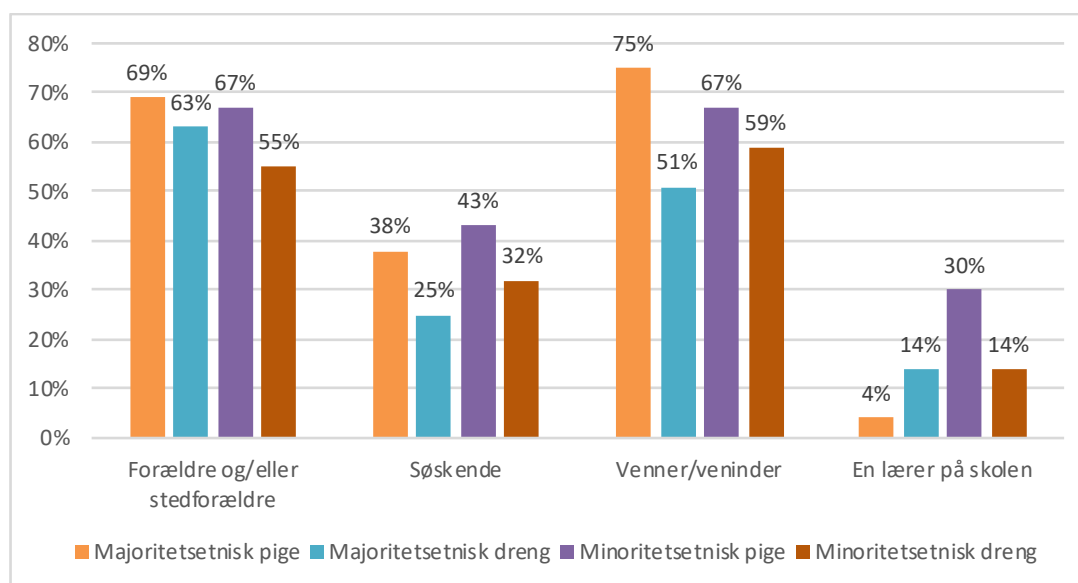
Som vist i Figur 11 tror hovedparten af børnene, at de først og fremmest vil søge hjælp hos deres forældre, hvis de bliver udsat for mobning. Andelen er dog noget mindre blandt de minoritetsetniske drenge (67 pct.) end blandt de øvrige børn (83-85 pct.). Omvendt er de minoritetsetniske drenge mere tilbøjelige end de øvrige børn til at tro, at de ville fortælle en lærer på skolen, hvis de blev mobbet. Andelen af børn, som tror, at de ville søge hjælp hos skolelederen på deres skole, er også størst blandt de minoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 29). Selvom de minoritetsetniske drenge samlet set er mindre tilbøjelige end de øvrige børn til at ville fortælle det til andre, hvis de bliver mobbet (se Figur 8), så er de altså samtidig mere tilbøjelige end andre børn til at tro, at de vil søge hjælp hos enten en lærer (66 pct.) eller en skoleleder (21 pct.), hvis de endelig beslutter sig for at fortælle om mobning. Dette er et interessant fund set i lyset af en tidligere Skolebørnsundersøgelse, der peger på, at mange minoritetsetniske børn sjældent føler sig trygge i skolen, og at der særligt blandt indvandrer-drenge er et betydeligt mindretal, der ikke føler, at de hører til på deres skole.³⁶

³⁶ Jensen og Holstein (2010)

Piger vil i højere grad end drenge fortælle det til venner/veninder, hvis de bliver mobbet – og det gør sig også gældende i relation til problemer med venner, kærester og kærlighed

Andelen af børn, som ville fortælle det til deres venner/veninder, hvis de blev mobbet, er større blandt pigerne (66-70 pct.) end blandt drengene (48-52 pct.) på tværs af etnisk baggrund. Endvidere ses der inden for begge etniske grupper også en kønsforskel i relation til andelen af børn, som ville fortælle det til deres søskende (se Figur 11 ovenfor). Et tilsvarende mønster gør sig gældende i relation til børnenes intenderede help-seeking behaviour i relation til problemer med venner, kærester og kærlighed. Også her er pigerne mere tilbøjelige end drengene til at mene, at de vil fortælle det til venner/veninder og/eller søskende (se Figur 12 nedenfor, samt Bilag 1, Tabel 35).

Figur 12. Hvem ville du fortælle det til, hvis du oplevede noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed?

Flere minoritetsetniske piger vil søge hjælp hos en lærer om ven/kæreste-problemer

Andelen af børn, som vil søge hjælp hos en lærer på skolen er generelt væsentligt lavere når det handler om problemer med venner/kærester/kærlighed end når det handler om mobning. Imidlertid er det samtidig værd at bemærke, at der særligt blandt de minoritetsetniske piger er et betydeligt mindretal (30 pct.), som svarer at de ville fortælle en lærer på skolen om problemer med venner, kærester eller kærlighed (se Figur 12 ovenfor). Undersøgelsens datamateriale gør det ikke muligt at angive en sikker årsag til dette forhold, men det er nærliggende at antage, at nogle minoritetsetniske piger vil være tilbageholdende i forhold til at fortælle deres forældre om problemer vedrørende *kærester eller venner af det modsatte køn*. Eksempelvis viser en undersøgelse om negativ social kontrol i grundskolen således, at 21 pct. af de minoritetsetniske piger i 6.-8. klasse oplever, at de ikke må ses med drengvenner i deres fritid.³⁷

³⁷ Als Research (2018)

Herudover fremgår det af de gennemførte interview med minoritetsetniske piger, at flere af pigerne har opbygget et relativt tæt tillidsforhold til deres klasselærer, og at de godt kan tale med deres lærere om forskellige problemer.

En af pigerne (14 år) siger fx:

"Vi er meget tæt på vores klasselærer... Hvis nu nogen fra familien er kommet op at skændes, eller ens forældre er blevet skilt, så kan man gå over og tale med en lærer. Det kan vi i hvert fald godt"

Færre minoritetsetniske børn har reelt fortalt deres forældre om ven/kæreste-problemer

I forhold til den *reelle* help-seeking adfærd, viser undersøgelsen, at der blandt de minoritetsetniske børn er betydeligt færre (32-37 pct.) som har valgt at fortælle deres forældre om problemer vedrørende venner, kærester eller kærlighed, end blandt de majoritetsetniske børn (48-60 pct.). Ligeledes er det værd at bemærke, at de minoritetsetniske piger er den gruppe, hvor færrest har valgt at fortælle det til deres forældre (32 pct.), mens den tilsvarende andel blandt de majoritetsetniske piger ligger på 60 pct. (se Bilag 1, Tabel 33). Selvom en relativt stor andel af de minoritetsetniske piger i forhold til den *intenderede* adfærd, angiver at de ville søge hjælp hos forældre/stedforældre (69 pct.), er det således reelt kun 32 pct. af dem, som har oplevet problemer med venner, kærester eller kærlighed, der har talt med deres forældre om det. På dette område peger undersøgelsen således på en vis diskrepans mellem den intenderede (forestillede) og den reelle help-seeking adfærd blandt de minoritetsetniske piger.

En tidligere undersøgelse har vist, at knap 25 pct. af de minoritetsetniske unge mellem 15 og 20 år er enten lidt eller meget bange for, at deres familie i fremtiden vil vælge en ægtefælle til dem mod deres vilje.³⁸ Set i lyset af dette, er det mindre overraskende, at de minoritetsetniske børn i mindre grad har valgt reelt at gå til deres forældre med problemer med for eksempel kærester og kærlighed. Samtidig understreger de tidligere undersøgelser, netop et behov for, at minoritetsetniske børn i en yngre alder får rådgivning omkring, hvordan de kan tackle sådanne samtaler med deres forældre.

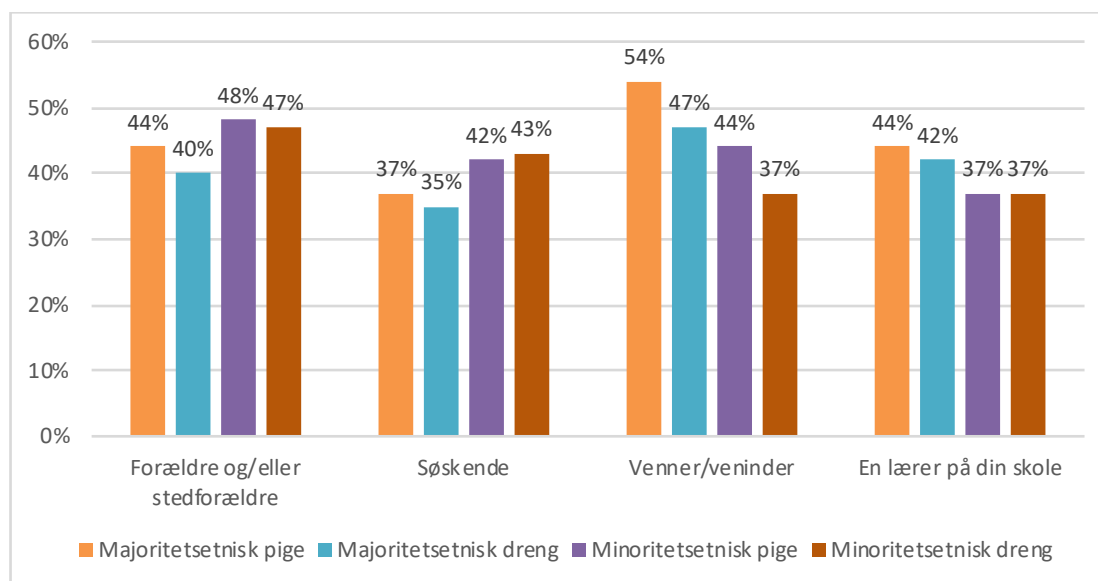
Børn, der ville fortælle om vold, ville især tale med forældre, søskende, venner og lærere

Til spørgsmålet om, hvem børnene ville tale med, hvis de oplevede at blive udsat for vold af et familiemedlem ville de adspurgte børn samlet set helst fortælle det til venner/veninder (48 pct.), Forældre/stedforældre (43 pct.), En lærer på skolen (42 pct.) og søskende (38 pct.). Samtidig svarer en del af børnene, at de ville fortælle det til bedsteforældre (30 pct.), Politiet (24 pct.), BørneTelefonen (21 pct.) og Kommunen (16 pct.). Samlet set fordeler svarene sig således på en række forskellige muligheder og der ses mindre tydelige forskelle i relation til køn og etnicitet end på en række af de foregående spørgsmål (se Bilag 1, Tabel 39).

³⁸ Als Research (2011)

Figur 13 nedenfor angiver de fire svarmuligheder, der i gennemsnit oftest er valgt, når børnene er blevet bedt om at angive, hvem de helst ville fortælle det til, hvis de blev udsat for vold af et familiemedlem. Kun de børn, som tidligere har svaret at de ville fortælle det til nogen, har svaret på dette spørgsmål.

Figur 13. Hvem ville du fortælle det til, hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem

Drengene er mere tilbøjelige end piger til at ville søge formel hjælp i tilfælde af vold

På tværs af etnicitet er drenge i højere grad end piger tilbøjelige til at mene, at de ville søge formelle former for hjælp, hvis de blev udsat for vold. Blandt de adspurgte børn er det henholdsvis 29 pct. af drengene og 18 pct. af pigerne ville fortælle det til politiet, mens 20 pct. af drengene og 12 pct. af pigerne ville fortælle det til kommunen. Tidligere forskning har ligeledes indikeret, at når drenge endelig søger hjælp, er de i højere grad tilbøjelige til at søge formel hjælp end piger er.³⁹

Minoritetsetniske piger er mindst tilbøjelige til at ville tale med BørneTelefonen om vold

Med forbehold for et relativt lavt antal respondenter på dette spørgsmål, tyder undersøgelsens data på, at de minoritetsetniske piger er mindre tilbøjelige end de øvrige børn til at mene, at de vil kontakte BørneTelefonen, hvis de bliver udsat for vold. Mens 27 pct. af de majoritetsetniske piger angiver, at de ville kontakte BørneTelefonen, så gælder dette til sammenligning blot 8 pct. af de minoritetsetniske piger. De majoritetsetniske og minoritetsetniske drenge ligger i højere grad på niveau med hhv. 21 og 18 pct. På tværs af køn og etnisk baggrund indikerer en større andel af de adspurgte børn dog, at de ville kontakte BørneTelefonen, hvis de blev udsat for vold (21 pct.), sammenlignet med mobning (7 pct.) og problemer med venner, kærester eller kærlighed (3 pct.) (se Bilag 1, Tabel 29, 35 og 39).

³⁹ Rickwood (1995), Børnerådet (2015)

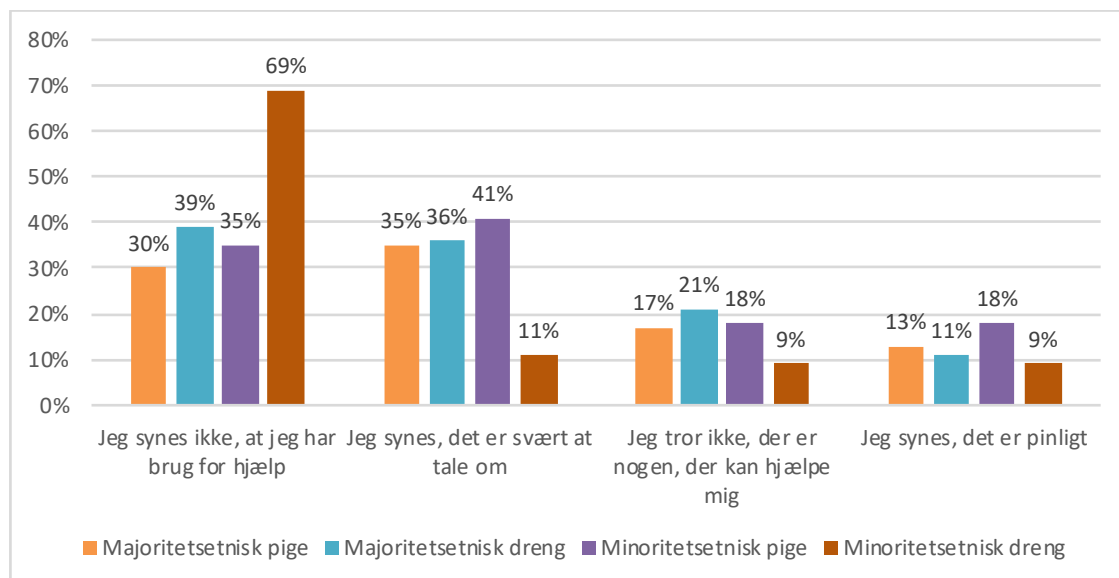
7.3 Barrierer for at søge hjælp

I dette afsnit opridses de primære barrierer, som børnene har angivet som årsager til, at de ikke ville vælge at søge hjælp, hvis de havde oplevet problemer med henholdsvis mobning, venner, kærester eller kærlighed, eller vold. Surveyresultaterne kan på dette område alene belyse de *forestillede* barrierer blandt de børn, som har svaret, at de ikke tror de ville søge hjælp. Der er således for få respondenter i surveyen til med sikkerhed at kunne sige noget om de væsentligste barrierer blandt de børn, som rent faktisk har været udsat for mobning, vold eller problemer med venner, kærester eller kærlighed.

Barrierer for at søge hjælp ved mobning

Langt de fleste af de adspurgte børn ville tale med nogen, hvis de blev udsat for mobning. Der er dog et mindretal, som ikke ville fortælle det til nogen. Den hyppigste årsag hertil, er at børnene 'ikke synes at de har brug for hjælp' (47 pct.). Yderligere angiver gennemsnitligt næsten en tredjedel af de adspurgte børn, at de synes, at 'det er svært at tale om'. 16 pct. svarer 'Jeg tror ikke, der er nogen, der kan hjælpe mig' mens 12 pct. svarer, at de ikke vil fortælle det til nogen, fordi de synes at det er pinligt (se Bilag 1, Tabel 30). Figuren nedenfor angiver de fire oftest angivne årsager til, at børnene ikke ville fortælle det til nogen, hvis de blev mobbet.

Figur 14. Hvorfor ville du ikke fortælle det til nogen, hvis du blev mobbet?

* Se Tabel 1, Tabel 30 for fordelingen på samtlige svarmuligheder.

De minoritetsetniske drenge synes ikke, at de har brug for hjælp, hvis de bliver mobbet

Som vist i Figur 14 skiller de minoritetsetniske drenge sig markant ud fra de øvrige grupper, når det handler om årsager til ikke at søge hjælp ved mobning. Hele 69 pct. af de minoritetsetniske drenge tror ikke, at de ville have brug for hjælp sammenlignet med 30-39 pct. blandt de øvrige børn. Samtidig er der markant færre minoritetsetniske drenge, som tror det ville være svært at tale om, eller at ingen ville kunne hjælpe dem (se Figur 14 og Bilag 1, Tabel 30).

Flere minoritetsetniske piger synes det er svært at tale om problemer med mobning

Som vist i Figur 12 svarer 41 pct. af de minoritetsetniske piger at de synes, det ville være svært at tale om med nogen, hvis de blev mobbet. Det samme gør sig gældende for 35-36 pct. af de majoritetsetniske børn, men blot 11 pct. af de minoritetsetniske drenge. En del minoritetsetniske drenge er således af den opfattelse, at de hverken synes at de har brug for hjælp, eller at det er svært at tale om mobning (se Bilag 1, Tabel 30).

Hvorfor mener en stor del af de minoritetsetniske drenge, at de ikke har brug for hjælp?

Der kan være flere årsager til, at de minoritetsetniske drenge i væsentligt højere grad end de øvrige børn mener, at de kan klare sig uden hjælp. Det kan eksempelvis antages, at der kan være visse maskulinitetsopfattelser, som tabuiserer det, at kunne have behov for at søge hjælp. Flere af de interviewede minoritetsetniske børn fremhæver eksempelvis, at de opfatter det som "mindre mandligt", at tale med andre om deres følelser.

En af drengene (17 år) siger fx:

"Jeg tænker, at piger er meget følsomme, overtænker tingene meget. Drenge, de har lidt svært ved at tale med andre om deres følelser. Det får dem til at virke bløde og mindre mandlige"

En anden dreng (15 år) siger:

"Du kan ikke gå hen og fortælle om dine problemer. Du bliver nødt til at stå op for din egen sag. Sådan er vi indvandrere. Vi gider ikke gå rundt og sige, 'det her det skete for mig, jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre, og jeg er nervøs, jeg er bange'. Vi siger aldrig, at vi er bange!"

Samtidig fremhæver flere af de interviewede eksperter, at en del af de minoritetsetniske drenge efter deres opfattelse mangler et sprog for at tale om følelser og forstå sig selv. Her to næsten enslydende eksempler fra de gennemførte ekspertinterview:

"Drengenes barrierer er mangfoldige. Vi skal huske, at de er teenagere, så for alle er det en svær periode. Men det er manglende selvværd. Det er at have et meget smalt sprog. De har et fattigt ordforråd for at forstå sig selv. Det gør, at de sætter sig selv i en masse situationer, hvor de kommer til at fremstå aggressive, hårde, eller taler et grimt sprog."

"Mange af de her drenge mangler sprog. Her mener jeg det følelsesmæssige sprog. Jeg forestiller mig, at hvis du ikke har et sprog, hvor du kan sætte ord på dine følelser, og du skal ringe ind til Børns Villkår. Så kan du sige: 'Jeg har det ikke så godt'. Hvordan kommer man så videre derfra? Mange af de unge drenge er meget aggressive. De kan ikke kontrollere, hvorfor de er aggressive. De har brug for hjælp til at reflektere over og til at forstå: 'Hvorfor bliver jeg sur?'. Men hvis du så skal ringe ind og fortælle, at du har det dårligt, hvordan skal du så forklare det, hvis du ikke har ordene for det?"

Endelig er en af de interviewede piger (15 år) inde på en lignende forklaring:

"Piger er som regel bedre til at snakke om vores problemer end drenge. Drenge de vælger bare at lade det sidde og så kan det blive meget værre. Så kan din vrede komme længere. Jeg tror bare, de tænker: 'Hvorfor skal jeg fortælle det til nogen? Jeg er jo en mand. Jeg har ikke brug for hjælp'."

Barrierer for at søge hjælp ved problemer med venner, kærester eller kærlighed

Majoriteten af børn, på tværs af køn og etnicitet, ville vælge at fortælle det til nogen, hvis de havde problemer med venner, kærester eller kærlighed. Kun et mindretal af de adspurgte børn har således angivet årsager til, at de ikke ville søge hjælp på dette område, og antallet af respondenter fordelt på de enkelte svarkategorier giver et relativt spinkelt datagrundlag. Det er dog muligt at pege på nogle overordnede *tendenser* i data, som vi ligeledes har set i vores kvalitative undersøgelse:

De minoritetsetniske piger erkender behov for hjælp, men tror ikke, at nogen kan hjælpe

I relation til barrierer for help-seeking vedrørende problemer med venner, kærester og kærlighed er det særligt de minoritetsetniske piger, der på en række forskellige områder skiller sig markant ud fra de øvrige grupper. Blandt de børn, der ikke ville søge hjælp, er andelen af minoritetsetniske piger som angiver, at det er fordi, de ikke ville have brug for hjælp væsentligt lavere (32 pct.) end blandt de øvrige børn (50-56 pct.). De minoritetsetniske piger er således mere tilbøjelige end de øvrige børn til at mene, at de ville få brug for hjælp, hvis de fik problemer med venner, kærester eller kærlighed (se Bilag 1, Tabel 36)

Samtidig tror de minoritetsetniske piger i væsentligt højere grad end de øvrige børn, at det ville være svært for dem at tale med andre om problemer med venner, kærester eller kærlighed. Mens 42 pct. af de minoritetsetniske piger, der ikke ville søge hjælp, angiver dette som en årsag, gælder det tilsvarende for 17-21 pct. blandt de øvrige børn.

Endelig er der blandt de minoritetsetniske piger, som ikke ville fortælle det til nogen, en relativ høj andel (26 pct.), der svarer: 'Jeg tror ikke, der er nogen der kan hjælpe mig'. Til sammenligning gælder dette 15-17 pct. af de majoritetsetniske unge og blot 5 pct. af de minoritetsetniske drenge (se Bilag 1, Tabel 36).

At der findes en gruppe af minoritetsetniske piger, som ikke vil søge hjælp i relation til problemer med kærester og kærlighed, selvom de oplever at have brug for hjælp, er ikke overraskende i relation til eksisterende viden om problemstillinger relateret til negativ social kontrol og begrænsninger af minoritetsetniske pigers muligheder for at ses med venner af det modsatte køn og for at have kærester og/eller sex inden de bliver gift.

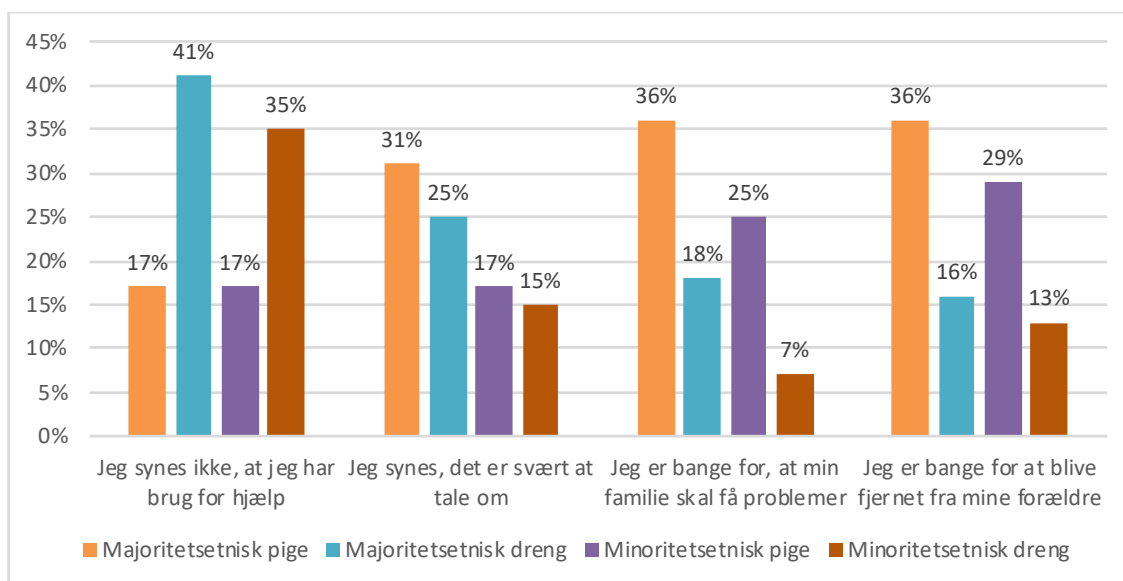
I flere af de gennemførte interview med minoritetsetniske piger, nævner pigerne, at det specifikt er en barriere i relation til brug af BørneTelefonens telefonlinje, at de er bange for at deres forældre kan høre, hvad de taler om. Én af pigerne (14 år) siger fx:

"BørneTelefonen er kun, hvis man er alene hjemme. Fordi man kan jo ikke tale skjult, hvis ens familie lige pludselig hører med. Så kan man jo ikke tale rigtigt!"

Barrierer for at søge hjælp ved vold

Figur 15 nedenfor angiver de fire gennemsnitligt oftest forekommende årsager til, at børnene ikke vil fortælle nogen, hvis bliver udsat for vold af et familiemedlem. Kun de børn, som tidligere har svaret, at de ikke ville fortælle det til nogen, har besvaret dette spørgsmål.

Figur 15. Hvorfor ville du ikke fortælle det til. Nogen, hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem?

I relation til vold begået af et familiemedlem, er de hyppigste årsager til, at børnene ikke ville fortælle det til nogen: At de ikke synes, de har brug for hjælp; at de er bange for at blive fjernet fra deres forældre, at det er svært at tale om samt at de er bange for, at deres forældre skal få problemer. Som vist i Figur 15 er forskellene mellem de enkelte grupper af børn mere tydelige i relation til køn end i relation til etnicitet.

Flere drenge end piger synes ikke, at de ville have brug for hjælp i tilfælde af vold

Således er der markant flere drenge (35-41 pct.) end piger (17 pct.), der svarer at de ikke ville fortælle nogen om vold i familien, fordi de ikke mener, at de ville have brug for hjælp.

Flere piger er bange for at blive fjernet/give familien problemer, hvis de fortæller om vold

Omvendt er andelen af børn, som er bange for at fortælle om volden, fordi de frygter at blive fjernet fra deres forældre eller for at give familien problemer, højere blandt pigerne end blandt drengene – igen på tværs af etnisk baggrund.

Færre minoritetsetniske børn synes det er en barriere, at der er svært at tale om vold

Når det gælder svarmuligheden: 'Jeg synes, det er svært at tale om' er der en større andel af de majoritetsetniske børn (25-31 pct.), der angiver dette som en barriere for at fortælle nogen om volden, mens andelen er lavere blandt de minoritetsetniske børn (15-17 pct.). (se Bilag 1, Tabel 40)

Afslutningsvis gennemgås her de barrierer for at søge hjælp blandt minoritetsetniske børn, som træder tydeligst frem i de kvalitative interview. En række af disse barrierer er allerede berørt i det foregående:

Maskulinitetsopfattelser og manglende sprog for følelser blandt minoritetsetniske drenge

I relation til de minoritetsetniske drenge henviser flere af eksperterne blandt andet til de maskulinitetsidealer, de oplever at finde blandt nogle minoritetsetniske drenge. Det gælder fx opfattelser af, at det ikke er mandigt eller acceptabelt for drenge at søge hjælp. Herudover nævner flere af de interviewede eksperter, at en del af disse drenge mangler et sprog for at tale om følelser og problemer samt at en del af drengene vokser op med fraværende fædre og derfor mangler rollemodeller. En af eksperterne siger fx:

"Fraværende fædre gør, at drengene ikke har nogen rollemodeller. Nogle vokser ikke op med fædre, som de elsker og respekterer. Samtidig er de placeret i et samfund, som har nogle kulturelle og sociale koder, som de ikke kan forstå. Du har det manglende sprog, så er der hele identitetsdannelsesprocessen, hvor du bruger sproget til at udvikle dig og til at forstå, hvad der sker inden i og hvad man føler – hvorfor er det man bliver så vred? Det har de ikke ord for. Der er mange forskellige årsager til, at de har det som de har det. Jeg mener jo, at hvis man gerne vil nå de her drenge, så må man være der hvor de unge er og ikke i en telefon".

Negativ social kontrol og begrænset frihed blandt minoritetsetniske piger

I relation til de minoritetsetniske piger nævner flere af informanterne, som tidligere nævnt, at negativ social kontrol kan være en barriere for de piger, der bliver udsat for dette. Det kan både være i relation til pigernes tvivl om, hvorvidt der er nogen der vil kunne forstå deres situation og hjælpe dem, og i relation til det forhold, at piger, der er udsat for negativ social kontrol, kan have svært ved at finde frem til en måde, hvorpå de kan føre sikre samtaler med udenforstående uden at frygte, at de bliver afsløret eller overhørt.

Endelig nævner informanterne en række øvrige barrierer for help-seeking, som gælder mere generelt for den samlede gruppe af minoritetsetniske børn – på tværs af køn – herunder både generelle barrierer, og barrierer som mere specifikt relaterer sig til BørneTelefonen.

Det bliver i familien

Først og fremmest fremhæver flere af de interviewede børn og fagpersoner, at der i en del minoritetsetniske familier er et betydeligt fokus på at holde problemer *inden for familien*, mens det omvendt ikke er velset at tale åbent om sine problemer udadtil eller at involvere udefrakommende. En af de interviewede drenge (17 år) siger fx:

"Hvis nu vi siger, at jeg havde problemer derhjemme, så ville jeg ikke have, at der var nogen, der skulle blande sig for at løse det for mig. Jeg vil hellere have, at det er noget, som mig og mine forældre skal indgå kompromis om og blive enige om... Jeg vil helst ikke have at nogen udefra skal blande sig i et problem, jeg har med mine forældre. Og jeg tænker, at det er måske meget den mentalitet man har som anden etnisk dansker. Det rager ikke andre!"

Tilsvarende siger en af de interviewede eksperter:

"Det hører vi generelt for hele målgruppen. De er vokset op med, at problemer, dem løser man i familien. Man skal ikke involvere nogen uden for familien i problemer. Sådan er de vokset op. I nogle familier er det jo virkelig hårdt, fordi man ikke en gang må snakke med sin skolelærer om noget som helst. Det er virkelig internt det hele."

Mistro til systemet/kommunen

En anden generel barriere, der nævnes i flere af de gennemførte interview, er at der i visse minoritetsetniske miljøer er en udbredt mistillid til systemet, herunder især til "kommunen". Flere af de interviewede eksperter fremhæver således, at de har været i kontakt med minoritetsetniske børn, som har fået fortalt skræmmehistorier om kommunen og om tvangsfjernelser, og på den baggrund nærer en skepsis over for at henvende sig til formelle hjælpeinstanser. En af eksperterne siger eksempelvis:

"I hele opvæksten har de fået at vide, at kommunen, det er sådan nogen, der kommer for at fjerne børn. 'Hvis du siger noget til kommunen, så kommer de og fjerner dig!'. De har fået alle de her skræmmehistorier om kommunen. Så nogle er jo vanvittigt bange for kommunen."

Tilsvarende siger en af de interviewede piger (15 år):

"Ens forældre er bange for, at du bliver taget fra dem. Hvis det er noget alvorligt, og du siger det til dem [læreren eller kommunen], så vil du jo blive taget"

Som det er fremgået af det ovenstående tyder surveyresultaterne dog ikke på at minoritetsetniske børn generelt er væsentligt mere tilbageholdne med at henvende sig til formelle hjælpeinstanser. Dette kunne indikere, at det mestendels er nogle særligt udsatte grupper af minoritetsetniske børn, der oplever dette i højere grad end andre børn.

BørneTelefonen opfattes som barnlig

Samtidig går det igen i flere af interviewene med de minoritetsetniske børn, at de opfatter BørneTelefonen som et tilbud, der henvender sig til mindre børn. Dette kan skyldes, at de interviewede børn primært er teenagere i alderen 14-18 år og billedet havde givetvis været et andet, såfremt der var blevet gennemført interview med yngre børn. Ikke desto mindre er det værd at være opmærksom på det forhold, at BørneTelefonen opfattes som 'barnlig' blandt flere af de interviewede minoritetsetniske unge under 18 år. Her to eksempler:

"Det lyder som om, det er et ti-årigt barn, der skal ringe til 'BørneTelefonen'. Jeg ville vælge noget andet, fordi det lyder meget barnligt" (minoritetsetnisk pige, 15 år).

"Når jeg tænker BørneTelefonen, så er det nogen, jeg har hørt om for ti år siden, da jeg var lille i folkeskolen, og man fik at vide at man kunne ringe til dem, og så fik man et kort, og så brugte man det til at lave telefonfis. Så måske fordi jeg ikke har hørt så meget om dem, eller set hvilken effekt, de har på andre børn, er det en af de sidste, jeg ville komme i tanke om." (minoritetsetnisk dreng, 17 år).

Vil jeg blive forstået?

Som tidligere beskrevet er der endvidere en del af de minoritetsetniske børn, som udtrykker tvivl om, hvorvidt BørneTelefonen vil kunne forstå deres problemer. Her nogle eksempler fra de gennemførte interview

"Dem med anden etnisk baggrund, de tager ikke BørneTelefonen seriøst. Og så er de måske bange for, at BørneTelefonen ikke kan forstå dem. Det er bare en fremmed man taler med. Så vælger de i stedet at holde det inde" (minoritetsetnisk pige, 14 år).

"Hvis jeg snakkede med en, med samme baggrund som mig, og som selvfølgelig er nem at snakke med, og har noget viden, og ved hvad han eller hun og jeg snakker om, så er det meget nemmere. Netop fordi vedkommende ved, hvad jeg har været igennem, og måske kan relatere lidt til det, og måske har oplevet lidt af det samme. I forhold til hvis det er en, der er pæredansk, så kan det måske være lidt svært at stille sig i mine sko og relatere til det, og tænke, 'det kan jeg godt forstå' – 'nej, det kan du egentlig ikke, for du har ikke været der'. Det spiller en rolle, det gør det. Men selvfølgelig er det vigtigt, at det er én der har viden, og ved hvad han eller hun snakker om" (minoritetsetnisk pige, 18 år).

Hvordan skulle en fremmed kunne hjælpe mig?

Endelig er der flere af de minoritetsetniske børn, som fremhæver, at de skal have tillid til en person, før de kan tale om problemer med personen, og at de har svært ved at se, hvordan det skulle kunne hjælpe dem at tale med en 'fremmed':

"Vi gjorde grin af BørneTelefonen indbyrdes, fordi det var taber-agtigt synes vi. Det er bare mærkeligt. Hvordan skal fremmede hjælpe dig?" (minoritetsetnisk dreng 16 år)

"Hvis jeg har problemer, så er det ikke fordi jeg går over til mine venner og siger det. Jeg holder det bare for mig selv... Men hvis jeg skulle have hjælp af en, så er det nok min ven" (minoritetsetnisk dreng, 15 år)

"Jeg vil hellere snakke med nogen ansigt til ansigt om mine problemer, og med nogen som kender mig" (minoritetsetnisk pige, 14 år)

Selvom flere af de interviewede minoritetsetniske børn mener, at det nok vil være en fordel at tale med en person med samme etniske baggrund som dem selv, er det ikke alle eksperterne, som er enige i, at dette i sig selv nødvendigvis er en fordel. Snarere handler det ifølge disse eksperter, at personer der skal rådgive minoritetsetniske børn skal tilegne sig en dybdegående viden om og forståelse for de særlige problematikker og forhold der kan gøre sig gældende for disse børn – således at mistillidsbarrieren kan nedbrydes og der kan gennemføres velkvalificeret rådgivning, uanset det enkelte barns (eller den enkelte rådgivers) etniske baggrund.

Tilsvarende kræver det viden om og forståelse for de forskelle, der kan være mellem drenge og piger, at kunne yde kvalificeret rådgivning til børn af begge køn. Som vist i denne rapport kan både etnisk baggrund og køn således have betydning for børns typiske help-seeking behaviour. Det er dog samtidig værd at huske, at mange problemstillinger går på tværs af både køn og etnisk baggrund – ligesom hvert enkelt barns situation er unik.

8. LITTERATURLISTE

- Alhomaizi, Dalal M. (2012): *Understanding mental health help-seeking behavior in an Arab-Muslim population in the United States: a qualitative study*. Northeastern University.
- Als Research (2011): *Ung i 2011. Nydanske unges oplevelse af social kontrol, grænser og frihed*.
- Als Research (2012): *Udfordringer i arbejdet med etniske minoritetsbørn i PPR-systemet*.
- Als Research (2013): *Evalueringsnotat om forældregruppeforløb i Mind-Spring*.
- Als Research (2014a): *Kønsroller og social kontrol blandt unge med etnisk minoritetsbaggrund*.
- Als Research (2014b): *Evaluering af Mind-Spring*.
- Als Research (2015): *Nydanske LGBT-personers levevilkår*.
- Als Research (2018): *Omfang og karakter af negativ social kontrol i grundskolens 6.-8. Klasse*.
- Balvig, Flemming (2017): *Fra barndommens gade til et liv i cyberspace. Om børne- og ungdomskriminaliteten der forsvandt*. Det Kriminalpræventive Råd.
- Barghadouch, Amina et. al (2016): "Refugee children have fewer contacts to psychiatric healthcare services: an analysis of a subset of refugee children compared to Danish-born peers", i: *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*.
- Børnerådet (2015): *For mange unge opsøger ikke hjælp, når de har brug for den*. Børneindblik, Analysenotat 4/15.
- Børnerådet (2016a): *Vold i hjemmet*. Børneindblik, Analysenotat 7/16.
- Børnerådet (2016b): *Alt for få børn er klar over, at vold mod børn er forbudt*. Børneindblik, Analysenotat 8/16.
- ChildLine (2003): *Boys allowed: what boys and young men tell ChildLine about their lives*. London: ChildLine.
- Danneskiold-Samsøe et. al (2011): *'Familien betyder alt'. Vold mod kvinder i minoritetsetniske familier*.
- Hamby, S. (2008): "The path of helpseeking" i: *Journal of Prevention and Intervention in the Community*, 36:1-2.
- Hauenstein, E.J. et al. (2006): "Rurality, Gender, and Mental Health Treatment. Family & Community Health" i: *The Journal of Health Promotion & Maintenance*, 29:3.
- Institut for Menneskerettigheder (2017): *Ekstrem social kontrol*.
- Justitsministeriets Forskningskontor (2016a): *Kriminalitet og alder. Udviklingen i strafferetlige afgørelser 2006-2015*.
- Justitsministeriets Forskningskontor (2016b): *Udviklingen i børne- og ungdomskriminalitet 2006-2015*.

- Justitsministeriets Forskningskontor (2017): *Udvikling i ungdomskriminalitet. De mest kriminelle.*
- Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, LOKK (2014): *Årsstatistik 2013.*
- LG Insight (2009): *Børns oplevelser af vold i hjemmet i Københavns Kommune.*
- Jensen, Helene N. og Holstein, Bjørn E. (2010): *Sundhed og trivsel blandt indvandrere, efterkommere og etniske danskere i 5., 7. og 9. klasse.* Skolebørnsundersøgelsen. Statens Institut for Folkesundhed.
- NSPCC (2009): *What boys talk about to ChildLine.*
- Okur, P. et al. (2016): "Ethnic differences in help-seeking behavior following child sexual abuse: a multi-method study", i: *Culture, Health and Sexuality*, 18:1.
- Regeringen (2016): *Forebyggelse af æresrelaterede konflikter og negativ social kontrol.* National handlingsplan.
- Rickwood, D. J. og Braithwaite, V. A. (1994): "Social-psychological factors affecting help-seeking for emotional problems", i: *Social Science & Medicine*, 39:4.
- Rickwood, D. J. (1995): "The effectiveness of seeking help for coping with personal problems in late adolescence", i: *Journal of Youth and Adolescence*, 24, 685–703.
- SFI (2007): *Udsatte børns fritid – et litteraturstudie.*
- SFI (2010): *Vold mod børn og unge.* Delrapport 2.
- SFI (2011): *Vold mod børn og unge.* Hovedrapport.
- SFI (2007): *Udsatte børns fremtid – et litteraturstudie.*
- SFI (2016): *Vold og seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark.*
- Thorhauge, A. M. (2007): *Computerspillet som kommunikationsform: Spil og spillere i et medievidenskabeligt perspektiv.*
- Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet (2016): *Medborgerskab, ligebehandling og selvbestemmelse i Danmark 2016.*
- Williams, Michael J. et. al. (2015): "The critical role of friends in networks for countering violent extremism: Towards a theory of vicarious help-seeking" i: *Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression.*
- Wilson, Coralie J. et al. (2005): "Measuring Help-Seeking Intentions: Properties of the General Help-Seeking Questionnaire" i: *Canadian Journal of Counselling and Psychotherapie.*

BILAG 1 – KRYDSTABELLER (FORDELT PÅ KØN OG ETNISK BAGGRUND)

Overordnede fordelinger

Tabel 1: Klassetrin. Fordelt på etnisk baggrund og køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
6. Klasse	35 % (98)	30 % (77)	34 % (61)	35 % (55)	33 % (291)
7. klasse	28 % (80)	29 % (74)	22 % (39)	25 % (39)	27 % (232)
8. klasse	20 % (55)	25 % (65)	21 % (37)	24 % (37)	22 % (194)
9. klasse	17 % (48)	17 % (43)	23 % (40)	17 % (26)	18 % (157)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)

Tabel 2: Alder. Fordelt på etnisk baggrund og køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
9 år	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)
10 år	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)
11 år	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	1 % (1)	0 % (1)
12 år	23 % (65)	15 % (38)	19 % (34)	15 % (23)	18 % (160)
13 år	31 % (87)	31 % (80)	25 % (44)	32 % (51)	30 % (262)
14 år	20 % (57)	25 % (66)	26 % (46)	17 % (27)	22 % (196)
15 år	19 % (52)	22 % (57)	19 % (34)	25 % (40)	21 % (183)
16 år	7 % (19)	7 % (18)	8 % (15)	8 % (13)	7 % (65)
17 år	0 % (1)	0 % (0)	2 % (4)	1 % (2)	1 % (7)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)

Tabel 3: Køn. Fordelt på etnisk baggrund.

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Total	32% (281)	30% (259)	20% (177)	18% (157)	100 874,00

Tabel 3: Etnisk baggrund / Hvad er dit køn?

	Pige	Dreng	Total
Majoritetsetnisk	61 % (281)	62 % (259)	62 % (540)
Minoritetsetnisk	39 % (177)	38 % (157)	38 % (334)
Total	100 % (458)	100 % (416)	100 % (874)

Tabel 5: Er du født i Danmark? / Etnisk baggrund

	Majoritetsetnisk baggrund	Minoritetsetnisk baggrund	Total
Ja	99 % (535)	78 % (259)	91 % (794)
Nej	0 % (0)	22 % (74)	8 % (74)
Ved ikke	1 % (5)	0 % (1)	1 % (6)
Total	100 % (540)	100 % (334)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)			Signifikant

Tabel 6: Skoletype. Fordelt på etnisk baggrund og køn.

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Kommunale	51 % (143)	49 % (127)	62 % (109)	73 % (114)	56 % (493)
Selvejende, private	49 % (138)	51 % (132)	38 % (68)	27 % (43)	44 % (381)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)

Kendskab til BørneTelefonen

Tabel 7: Har du selv kontaktet BørneTelefonen? (Fx på telefon, sms, chat, brevkasse eller børn hjælper børn) / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Ja	9 % (25)	5 % (13)	8 % (13)	11 % (15)	8 % (66)
Nej	86 % (235)	89 % (220)	89 % (148)	87 % (116)	88 % (719)
Ved ikke	3 % (7)	4 % (10)	1 % (2)	2 % (3)	3 % (22)
Ønsker ikke at svare	2 % (5)	1 % (3)	2 % (4)	0 % (0)	1 % (12)
Total	100 % (272)	100 % (246)	100 % (167)	100 % (134)	100 % (819)
Pearson Chi-Square (0.266)					Ikke signifikant

Tabel 8: Kender du Børnetelefonen? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Kender godt	42 % (119)	41 % (107)	54 % (95)	42 % (66)	44 % (387)
Kender nogenlunde	38 % (107)	33 % (85)	31 % (54)	26 % (41)	33 % (287)
Kender kun af navn	16 % (46)	21 % (54)	10 % (18)	17 % (27)	17 % (145)
Har aldrig hørt om	2 % (5)	3 % (7)	5 % (8)	14 % (22)	5 % (42)
Ved ikke	1 % (4)	2 % (6)	1 % (2)	1 % (1)	1 % (13)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 9: Hvor kender du BørneTelefonen fra? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Skolen	82 % (223)	81 % (199)	75 % (126)	77 % (103)	79 % (651)
Nettet	31 % (85)	17 % (43)	28 % (47)	22 % (30)	25 % (205)
Fjernsynet	24 % (66)	15 % (38)	20 % (33)	14 % (19)	19 % (156)
Venner	21 % (58)	18 % (44)	29 % (49)	28 % (37)	23 % (188)
Søskende	3 % (8)	3 % (7)	5 % (8)	4 % (6)	4 % (29)
Forældre	11 % (29)	8 % (20)	3 % (5)	4 % (6)	7 % (60)
Fra andre?	3 % (9)	7 % (18)	1 % (2)	4 % (6)	4 % (35)
Ved ikke	5 % (14)	4 % (9)	1 % (2)	4 % (6)	4 % (31)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	0 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (1)
Total	181 % (272)	154 % (246)	163 % (167)	159 % (134)	166 % (819)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Tabel 10: Hvordan kan man kontakte BørneTelefonen? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Telefon	90 % (246)	90 % (222)	87 % (146)	90 % (121)	90 % (735)
Chat	47 % (127)	43 % (107)	43 % (71)	28 % (38)	42 % (343)
Sms	43 % (116)	39 % (96)	36 % (60)	31 % (42)	38 % (314)
Brevkasse	40 % (108)	29 % (71)	26 % (43)	16 % (21)	30 % (243)
Børn hjælper børn	16 % (43)	9 % (21)	11 % (19)	6 % (8)	11 % (91)
Ved ikke	9 % (24)	8 % (19)	7 % (12)	10 % (13)	8 % (68)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	0 % (0)	2 % (3)	0 % (0)	0 % (3)
Total	244 % (272)	218 % (246)	212 % (167)	181 % (134)	219 % (819)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Tabel 11: Kender du Youtube-kanalen 'Spurgt'? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Kender godt	2 % (5)	4 % (11)	6 % (10)	12 % (19)	5 % (45)
Kender nogenlunde	2 % (5)	5 % (14)	6 % (10)	4 % (7)	4 % (36)
Kender kun af navn	4 % (10)	8 % (20)	5 % (9)	9 % (14)	6 % (53)
Har aldrig hørt om	89 % (250)	78 % (201)	80 % (141)	67 % (105)	80 % (697)
Ved ikke	4 % (11)	5 % (13)	4 % (7)	8 % (12)	5 % (43)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 12: Hvordan ville du helst selv kontakte BørneTelefonen, hvis du havde brug for det? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Telefon	51 % (138)	62 % (152)	58 % (97)	66 % (89)	58 % (476)
Chat	30 % (81)	28 % (68)	29 % (48)	19 % (26)	27 % (223)
Sms	32 % (88)	23 % (56)	23 % (39)	13 % (18)	25 % (201)
Brevkasse	11 % (31)	6 % (15)	8 % (13)	2 % (3)	8 % (62)
Børn hjælper børn	3 % (9)	1 % (2)	2 % (4)	1 % (1)	2 % (16)
Andet?	2 % (5)	2 % (6)	1 % (2)	2 % (3)	2 % (16)
Ved ikke	8 % (23)	7 % (18)	9 % (15)	15 % (20)	9 % (76)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (3)	1 % (1)	1 % (1)	1 % (5)
Total	138 % (272)	130 % (246)	131 % (167)	120 % (134)	131 % (819)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Tabel 13: Sæt kryds ved, hvad du tror, man kan bruge BørneTelefonen til / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Få hjælp, hvis man har det rigtig dårligt	82 % (223)	73 % (179)	78 % (130)	79 % (106)	78 % (638)
Tale med en voksen om ting, der er svært for børn og unge	70 % (190)	63 % (156)	59 % (99)	54 % (73)	63 % (518)
Tale om problemer med forældre	51 % (139)	51 % (126)	48 % (80)	43 % (57)	49 % (402)
Få hjælp til at fortælle kommunen eller ens lærer, hvis man har det svært derhjemme	41 % (111)	35 % (86)	31 % (52)	25 % (34)	35 % (283)
Få viden om, hvor børn og unge ellers kan få hjælp	26 % (70)	28 % (70)	23 % (39)	18 % (24)	25 % (203)
Tale om problemer med venner og kærester	40 % (110)	38 % (94)	42 % (70)	25 % (34)	38 % (308)
Få viden om børn og unges rettigheder	29 % (78)	28 % (68)	22 % (36)	18 % (24)	25 % (206)
Tale med andre børn og unge om forskellige emner	26 % (70)	13 % (31)	16 % (26)	11 % (15)	17 % (142)
Få hjælp til skoleopgaver	3 % (8)	7 % (16)	5 % (8)	3 % (4)	4 % (36)
Andet, skriv hvad	2 % (5)	3 % (8)	1 % (2)	3 % (4)	2 % (19)
Ved ikke	7 % (18)	7 % (18)	5 % (9)	6 % (8)	6 % (53)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	2 % (5)	1 % (2)	3 % (4)	1 % (11)
Total	376 % (272)	348 % (246)	331 % (167)	289 % (134)	344 % (819)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Fritid og hverdagsarenaer
Offline tidsforbrug

Tabel 14: Tænk på den sidste uge- Cirka hvor mange timer om dagen bruger du sammen med de voksne, du bor sammen med? / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
0-1 time	7 % (19)	10 % (25)	2 % (4)	10 % (15)	7 % (63)
1-2 timer	24 % (67)	40 % (104)	16 % (29)	27 % (43)	28 % (243)
3-5 timer	33 % (92)	27 % (70)	37 % (65)	36 % (56)	32 % (283)
Mere end 5 timer	20 % (56)	6 % (16)	33 % (58)	16 % (25)	18 % (155)
Ved ikke	17 % (47)	16 % (41)	11 % (20)	10 % (16)	14 % (124)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (3)	1 % (1)	1 % (2)	1 % (6)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi- Square (0.000)					Signifikant

Tabel 15: Tænk på den sidste uge- Cirka hvor mange timer om dagen hjælper du din familie med praktiske ting? (fx oprydning, madlavning, rengøring) / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
0-1 time	48 % (135)	58 % (150)	15 % (27)	46 % (73)	44 % (385)
1-2 timer	32 % (89)	29 % (76)	50 % (88)	36 % (57)	35 % (310)
3-5 timer	8 % (23)	5 % (13)	21 % (38)	6 % (9)	9 % (83)
Mere end 5 timer	2 % (5)	2 % (4)	7 % (12)	5 % (8)	3 % (29)
Ved ikke	10 % (28)	5 % (12)	6 % (10)	6 % (10)	7 % (60)
Ønsker ikke at svare	0 % (1)	2 % (4)	1 % (2)	0 % (0)	1 % (7)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 16: Nu skal du tænke på det sidste halve år - Hvor ofte går du til fritidsaktiviteter? (fx fodbold, gymnastik, spejder, dans eller andet) / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Hver dag	8 % (23)	11 % (28)	3 % (6)	10 % (16)	8 % (73)
Flere gange om ugen	49 % (139)	48 % (125)	27 % (47)	50 % (78)	45 % (389)
Én gang om ugen	20 % (56)	15 % (39)	19 % (33)	10 % (15)	16 % (143)
Et par gange om måneden	2 % (7)	2 % (5)	8 % (15)	5 % (8)	4 % (35)
Aldrig	15 % (42)	19 % (48)	32 % (57)	18 % (29)	20 % (176)
Ved ikke	4 % (10)	4 % (10)	6 % (11)	6 % (9)	5 % (40)
Ønsker ikke at svare	1 % (4)	2 % (4)	5 % (8)	1 % (2)	2 % (18)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 17: Nu skal du tænke på det sidste halve år - Hvor ofte er du i fritidsklub eller ungdomsklub?
/ Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Hver dag	2 % (7)	1 % (2)	2 % (3)	4 % (6)	2 % (18)
Flere gange om ugen	10 % (28)	11 % (28)	6 % (11)	13 % (20)	10 % (87)
Én gang om ugen	7 % (19)	6 % (16)	6 % (11)	10 % (16)	7 % (62)
Et par gange om måneden	9 % (24)	10 % (26)	10 % (18)	15 % (24)	11 % (92)
Aldrig	64 % (180)	63 % (163)	58 % (103)	46 % (72)	59 % (518)
Ved ikke	8 % (22)	8 % (20)	12 % (21)	10 % (16)	9 % (79)
Ønsker ikke at svare	0 % (1)	2 % (4)	6 % (10)	2 % (3)	2 % (18)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.002)					Signifikant

Tabel 18: Tænk på den sidste uge- Cirka hvor mange timer om dagen bruger du på at være sammen med venner offline, når du ikke er i skole? (Her skal du ikke tælle den tid med, som du bruger på at skrive, spille eller snakke med dine venner på din telefon, tablet eller computer) / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
0-1 time	20 % (56)	29 % (76)	18 % (32)	23 % (36)	23 % (200)
1-2 timer	28 % (78)	26 % (67)	34 % (61)	22 % (35)	28 % (241)
3-5 timer	23 % (65)	23 % (60)	22 % (39)	30 % (47)	24 % (211)
Mere end 5 timer	15 % (43)	7 % (18)	10 % (18)	9 % (14)	11 % (93)
Ved ikke	14 % (39)	12 % (32)	12 % (21)	13 % (21)	13 % (113)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	2 % (6)	3 % (6)	3 % (4)	2 % (16)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.004)					Signifikant

Online tidsforbrug

Tabel 19: Hvilke sociale medier bruger du dagligt? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Instagram	85 % (238)	52 % (135)	89 % (157)	65 % (102)	72 % (632)
Twoo	0 % (0)	1 % (2)	0 % (0)	1 % (1)	0 % (3)
Whatsapp	7 % (20)	5 % (12)	29 % (51)	17 % (27)	13 % (110)
Facebook	60 % (168)	63 % (164)	45 % (79)	75 % (118)	61 % (529)
Tumblr	2 % (7)	2 % (4)	6 % (10)	1 % (1)	3 % (22)
Youtube	75 % (212)	87 % (226)	83 % (147)	89 % (139)	83 % (724)
Pinterest	16 % (44)	4 % (10)	10 % (17)	4 % (6)	9 % (77)
Messenger	61 % (171)	61 % (159)	53 % (93)	73 % (115)	62 % (538)
Snapchat	91 % (255)	75 % (195)	89 % (157)	78 % (123)	84 % (730)
Andre, skriv hvilke	12 % (34)	19 % (48)	18 % (32)	11 % (18)	15 % (132)
Ingen	1 % (2)	1 % (3)	1 % (1)	1 % (1)	1 % (7)
Ønsker ikke at svare	1 % (2)	1 % (3)	1 % (1)	0 % (0)	1 % (6)
Total	410 % (281)	371 % (259)	421 % (177)	415 % (157)	402 % (874)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Tabel 20: Nu skal du igen tænke på den sidste uge - Cirka hvor mange timer bruger du dagligt på sociale medier? (fx facebook, youtube, snapchat osv.) / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
0-1 time	17 % (48)	25 % (64)	12 % (21)	25 % (39)	20 % (172)
1-2 timer	33 % (94)	41 % (106)	29 % (52)	35 % (55)	35 % (307)
3-5 timer	27 % (76)	20 % (52)	32 % (57)	21 % (33)	25 % (218)
Mere end 5 timer	17 % (49)	10 % (26)	21 % (38)	15 % (23)	16 % (136)
Ved ikke	4 % (12)	3 % (8)	5 % (8)	4 % (7)	4 % (35)
Ønsker ikke at svare	1 % (2)	1 % (3)	1 % (1)	0 % (0)	1 % (6)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.002)					Signifikant

Tabel 21: Tænk på den sidste uge- Cirka hvor mange timer om dagen skriver, snakker eller spiller du med dine venner på din telefon, tablet eller computer? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
0-1 time	32 % (90)	12 % (32)	21 % (38)	14 % (22)	21 % (182)
1-2 timer	31 % (86)	24 % (63)	29 % (51)	34 % (53)	29 % (253)
3-5 timer	21 % (59)	37 % (96)	24 % (42)	25 % (40)	27 % (237)
Mere end 5 timer	11 % (30)	20 % (53)	14 % (24)	15 % (23)	15 % (130)
Ved ikke	6 % (16)	5 % (12)	10 % (18)	9 % (14)	7 % (60)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (3)	2 % (4)	3 % (5)	1 % (12)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 22: Nu skal du igen tænke på den sidste uge - Cirka hvor mange timer om dagen spiller du spil – fx på computer, smartphone eller tablet?

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
0-1 time	58 % (162)	10 % (26)	50 % (89)	17 % (27)	35 % (304)
1-2 timer	22 % (62)	31 % (80)	24 % (43)	34 % (54)	27 % (239)
3-5 timer	11 % (30)	34 % (89)	14 % (24)	27 % (43)	21 % (186)
Mere end 5 timer	6 % (16)	20 % (53)	6 % (10)	13 % (20)	11 % (99)
Ved ikke	4 % (11)	3 % (9)	6 % (10)	8 % (13)	5 % (43)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (2)	1 % (1)	0 % (0)	0 % (3)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 23: Nu skal du igen tænke på den sidste uge - Cirka hvor mange timer om dagen ser du tv på et fjernsyn? (Hjælpetekst: Her skal du ikke tælle de timer med, du bruger på at se film og serier på nettet, på din tablet, telefon eller computer) / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
0-1 time	63 % (177)	67 % (174)	56 % (99)	51 % (80)	61 % (530)
1-2 timer	25 % (69)	16 % (42)	27 % (48)	28 % (44)	23 % (203)
3-5 timer	3 % (9)	6 % (15)	7 % (13)	9 % (14)	6 % (51)
Mere end 5 timer	1 % (3)	2 % (4)	3 % (5)	3 % (5)	2 % (17)
Ved ikke	8 % (22)	7 % (19)	6 % (10)	6 % (9)	7 % (60)
Ønsker ikke at svare	0 % (1)	2 % (5)	1 % (2)	3 % (5)	1 % (13)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.01)					Signifikant

Tabel 24: Nu skal du igen tænke på den sidste uge - Cirka hvor mange timer om dagen bruger du streaming-tjenester? (fx HBO, Netflix, DRTV, Viaplay) / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
0-1 time	22 % (63)	49 % (128)	31 % (55)	36 % (56)	35 % (302)
1-2 timer	39 % (109)	29 % (76)	27 % (48)	34 % (54)	33 % (287)
3-5 timer	26 % (73)	12 % (32)	21 % (37)	13 % (20)	19 % (162)
Mere end 5 timer	5 % (13)	3 % (9)	8 % (14)	6 % (9)	5 % (45)
Ved ikke	7 % (21)	4 % (11)	12 % (21)	11 % (17)	8 % (70)
Ønsker ikke at svare	1 % (2)	1 % (3)	1 % (2)	1 % (1)	1 % (8)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 25: Nu skal du igen tænke på den sidste uge - Cirka hvor mange timer om dagen hører du musik, radio eller podcast? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
0-1 time	34 % (95)	46 % (119)	29 % (52)	48 % (76)	39 % (342)
1-2 timer	32 % (90)	30 % (78)	29 % (52)	17 % (26)	28 % (246)
3-5 timer	20 % (55)	10 % (26)	17 % (30)	14 % (22)	15 % (133)
Mere end 5 timer	11 % (30)	7 % (17)	16 % (29)	10 % (16)	11 % (92)
Ved ikke	4 % (10)	6 % (16)	7 % (12)	9 % (14)	6 % (52)
Ønsker ikke at svare	0 % (1)	1 % (3)	1 % (2)	2 % (3)	1 % (9)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

'Help-seeking behaviour'

Problemer med mobning (reel help-seeking)

Tabel 26: Tænk på det sidste halve år. Har du oplevet at blive mobbet, enten i skolen, i din fritid eller på nettet? / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Ja	17 % (49)	14 % (37)	15 % (27)	9 % (14)	15 % (127)
Nej	67 % (187)	73 % (188)	68 % (121)	76 % (119)	70 % (615)
Ved ikke	14 % (39)	11 % (28)	11 % (19)	13 % (20)	12 % (106)
Ønsker ikke at svare	2 % (6)	2 % (6)	6 % (10)	3 % (4)	3 % (26)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.143)					Ikke signifikant

Tabel 27: Har du fortalt til nogen, at du er blevet mobbet? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Ja	61 % (30)	49 % (18)	70 % (19)	64 % (9)	60 % (76)
Nej	20 % (10)	38 % (14)	22 % (6)	29 % (4)	27 % (34)
Ved ikke	12 % (6)	5 % (2)	7 % (2)	7 % (1)	9 % (11)
Ønsker ikke at svare	6 % (3)	8 % (3)	0 % (0)	0 % (0)	5 % (6)
Total	100 % (49)	100 % (37)	100 % (27)	100 % (14)	100 % (127)
Pearson Chi-Square (0.504)					Ikke signifikant

Problemer med mobning (intenderet help-seeking)

Tabel 28: Tænk på det sidste halve år. Hvis du selv var blevet mobbet, ville du så fortælle det til nogen? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnis k pige	Majoritetsetnis k dreng	Minoritetsetnis k pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Ja	61 % (142)	59 % (131)	59 % (88)	51 % (73)	58 % (434)
Nej	10 % (23)	13 % (28)	11 % (17)	24 % (35)	14 % (103)
Ved ikke	28 % (66)	27 % (59)	29 % (44)	24 % (34)	27 % (203)
Ønsker ikke at svare	0 % (1)	2 % (4)	1 % (1)	1 % (1)	1 % (7)
Total	100 % (232)	100 % (222)	100 % (150)	100 % (143)	100 % (747)
Pearson Chi-Square (0.015)					Signifikant

Tabel 29: Hvem ville du fortælle det til, hvis du blev mobbet? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Førældre og/eller stedførældre	84 % (119)	85 % (111)	83 % (73)	67 % (49)	81 % (352)
Søskende	37 % (53)	28 % (37)	42 % (37)	36 % (26)	35 % (153)
Bedsteførældre eller andre familiemedlemmer	20 % (28)	20 % (26)	8 % (7)	7 % (5)	15 % (66)
Venner/veninder	70 % (100)	52 % (68)	66 % (58)	48 % (35)	60 % (261)
Venners/veninders forældre	2 % (3)	4 % (5)	1 % (1)	1 % (1)	2 % (10)
En lærer på din skole	49 % (70)	52 % (68)	57 % (50)	66 % (48)	54 % (236)
En pædagog på din skole	4 % (5)	14 % (18)	7 % (6)	7 % (5)	8 % (34)
Skolelederen på din skole	6 % (9)	15 % (20)	9 % (8)	21 % (15)	12 % (52)
Voksen i fritidsklub eller til fritidsaktivitet	4 % (5)	8 % (10)	5 % (4)	4 % (3)	5 % (22)
Børnetelefonen	10 % (14)	7 % (9)	6 % (5)	4 % (3)	7 % (31)
Andre anonyme rådgivningstilbud, skriv hvilke	1 % (2)	2 % (2)	2 % (2)	3 % (2)	2 % (8)
Andre, skriv hvor	2 % (3)	2 % (3)	1 % (1)	3 % (2)	2 % (9)
Ved ikke	0 % (0)	2 % (2)	1 % (1)	0 % (0)	1 % (3)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (1)	0 % (0)	4 % (3)	1 % (4)
Total	289 % (142)	290 % (131)	288 % (88)	270 % (73)	286 % (434)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

Tabel 30: Hvorfor ville du ikke fortælle det til nogen, hvis du blev mobbet? / Etnisk bag. – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Jeg synes ikke, at jeg har brug for hjælp	30 % (7)	39 % (11)	35 % (6)	69 % (24)	47 % (48)
Jeg synes, det er svært at tale om	35 % (8)	36 % (10)	41 % (7)	11 % (4)	28 % (29)
Jeg tror ikke, der er nogen, der kan hjælpe mig	17 % (4)	21 % (6)	18 % (3)	9 % (3)	16 % (16)
Jeg vil ikke gøre mine forældre kede af det	22 % (5)	4 % (1)	18 % (3)	3 % (1)	10 % (10)
Jeg har ikke nogen, som jeg stoler nok på til at fortælle det	4 % (1)	4 % (1)	24 % (4)	9 % (3)	9 % (9)
Jeg er bange for, at mine forældre vil få det at vide	4 % (1)	0 % (0)	12 % (2)	6 % (2)	5 % (5)
Jeg synes, det er pinligt	13 % (3)	11 % (3)	18 % (3)	9 % (3)	12 % (12)
Jeg er bange for, at den/dem der mobber mig, finder ud af, at jeg har fortalt det	9 % (2)	11 % (3)	18 % (3)	3 % (1)	9 % (9)
Jeg har også selv mobbet	0 % (0)	0 % (0)	12 % (2)	11 % (4)	6 % (6)
Andre grunde?	17 % (4)	14 % (4)	12 % (2)	6 % (2)	12 % (12)
Ved ikke	13 % (3)	14 % (4)	18 % (3)	11 % (4)	14 % (14)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	4 % (1)	6 % (1)	0 % (0)	2 % (2)
Total	165 % (23)	157 % (28)	229 % (17)	146 % (35)	167 % (103)
Pearson Chi-Square (0.028)					Signifikant

Problemer med venner, kærester, kærlighed (reel help-seeking)

Tabel 31: Tænk på det seneste halve år. Har du oplevet noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Ja	60 % (168)	29 % (75)	42 % (75)	21 % (33)	40 % (351)
Nej	27 % (76)	54 % (139)	45 % (80)	66 % (103)	46 % (398)
Ved ikke	12 % (34)	14 % (36)	8 % (14)	11 % (18)	12 % (102)
Ønsker ikke at svare	1 % (3)	3 % (9)	5 % (8)	2 % (3)	3 % (23)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi-Square (0.000)					Signifikant

Tabel 32: Har du fortalt nogen, at du har oplevet noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Ja	76 % (128)	61 % (46)	76 % (57)	58 % (19)	71 % (250)
Nej	16 % (27)	28 % (21)	16 % (12)	39 % (13)	21 % (73)
Ved ikke	7 % (11)	8 % (6)	5 % (4)	3 % (1)	6 % (22)
Ønsker ikke at svare	1 % (2)	3 % (2)	3 % (2)	0 % (0)	2 % (6)
Total	100 % (168)	100 % (75)	100 % (75)	100 % (33)	100 % (351)
Pearson Chi-Square (0.081)					Ikke signifikant

Tabel 33: Hvem har du fortalt, at du har oplevet noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed ? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Forældre og/eller stedforældre	60 % (77)	48 % (22)	32 % (18)	37 % (7)	50 % (124)
Søskende	26 % (33)	22 % (10)	32 % (18)	32 % (6)	27 % (67)
Bedsteforældre eller andre familiemedlemmer	6 % (8)	13 % (6)	5 % (3)	5 % (1)	7 % (18)
Vener/veninder	83 % (106)	63 % (29)	86 % (49)	79 % (15)	80 % (199)
Venners/veninders forældre	3 % (4)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 % (4)
En lærer på din skole	13 % (17)	9 % (4)	19 % (11)	5 % (1)	13 % (33)
En pædagog på din skole	1 % (1)	4 % (2)	2 % (1)	5 % (1)	2 % (5)
Skolelederen på din skole	2 % (2)	4 % (2)	2 % (1)	11 % (2)	3 % (7)
Voksen i fritidsklub eller til fritidsaktivitet	3 % (4)	0 % (0)	0 % (0)	5 % (1)	2 % (5)
Børnetelefonen	4 % (5)	4 % (2)	2 % (1)	5 % (1)	4 % (9)
Andre anonyme rådgivningstilbud, skriv hvilke	2 % (2)	0 % (0)	4 % (2)	0 % (0)	2 % (4)
Andre, skriv hvor	3 % (4)	9 % (4)	0 % (0)	0 % (0)	3 % (8)
Ved ikke	1 % (1)	2 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	1 % (2)
Ønsker ikke at svare	1 % (1)	2 % (1)	2 % (1)	0 % (0)	1 % (3)
Total	207 % (128)	180 % (46)	184 % (57)	184 % (19)	195 % (250)
Pearson Chi-Square (0.023)					Signifikant

Problemer med venner, kærester eller kærlighed (intenderet help-seeking)

Tabel 34: Tænk på det sidste halve år. Hvis du havde oplevet noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed, ville du så fortælle det til nogen? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Ja	64 % (72)	39 % (71)	53 % (54)	35 % (44)	46 % (241)
Nej	16 % (18)	26 % (47)	19 % (19)	33 % (41)	24 % (125)
Ved ikke	19 % (21)	32 % (58)	25 % (26)	29 % (36)	27 % (141)
Ønsker ikke at svare	2 % (2)	4 % (8)	3 % (3)	2 % (3)	3 % (16)
Total	100 % (113)	100 % (184)	100 % (102)	100 % (124)	100 % (523)
Pearson Chi-Square (0.001)					Signifikant

Tabel 35: Hvem ville du fortælle det til, hvis du oplevede noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kæresten eller kærlighed? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Forældre og/eller stedforældre	69 % (50)	63 % (45)	67 % (36)	55 % (24)	64 % (155)
Søskende	38 % (27)	25 % (18)	43 % (23)	32 % (14)	34 % (82)
Bedsteforældre eller andre familiemedlemmer	7 % (5)	13 % (9)	9 % (5)	9 % (4)	10 % (23)
Vener/veninder	75 % (54)	51 % (36)	67 % (36)	59 % (26)	63 % (152)
Veners/veninders forældre	1 % (1)	3 % (2)	2 % (1)	2 % (1)	2 % (5)
En lærer på din skole	4 % (3)	14 % (10)	30 % (16)	14 % (6)	15 % (35)
En pædagog på din skole	1 % (1)	1 % (1)	0 % (0)	5 % (2)	2 % (4)
Skolelederen på din skole	0 % (0)	3 % (2)	2 % (1)	0 % (0)	1 % (3)
Voksen i fritidsklub eller til fritidsaktivitet	0 % (0)	1 % (1)	2 % (1)	2 % (1)	1 % (3)
Børnetelefonen	4 % (3)	3 % (2)	0 % (0)	5 % (2)	3 % (7)
Andre anonyme rådgivningstilbud, skriv hvilke	3 % (2)	0 % (0)	0 % (0)	2 % (1)	1 % (3)
Andre, skriv hvor	1 % (1)	3 % (2)	0 % (0)	2 % (1)	2 % (4)
Ved ikke	0 % (0)	7 % (5)	4 % (2)	5 % (2)	4 % (9)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)
Total	204 % (72)	187 % (71)	224 % (54)	191 % (44)	201 % (241)
Pearson Chi- Square (0.044)					Signifikant

Tabel 36: Hvorfor ville du ikke fortælle til nogen, hvis du oplevede noget, som gjorde dig ked af det, som handlede om venner, kærester eller kærlighed / Etnisk baggrund – Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Jeg synes ikke, at jeg har brug for hjælp	50 % (9)	51 % (24)	32 % (6)	56 % (23)	50 % (62)
Jeg synes, det er svært at tale om	17 % (3)	21 % (10)	42 % (8)	17 % (7)	22 % (28)
Jeg tror ikke, der er nogen, der kan hjælpe mig	17 % (3)	15 % (7)	26 % (5)	5 % (2)	14 % (17)
Jeg vil ikke gøre mine forældre kede af det	17 % (3)	4 % (2)	5 % (1)	2 % (1)	6 % (7)
Jeg har ikke nogen, som jeg stoler nok på til at fortælle det	11 % (2)	9 % (4)	5 % (1)	2 % (1)	6 % (8)
Jeg er bange for, at min familie skal få problemer	6 % (1)	2 % (1)	5 % (1)	0 % (0)	2 % (3)
Jeg er bange for, at mine forældre vil få det at vide	6 % (1)	6 % (3)	11 % (2)	0 % (0)	5 % (6)
Jeg synes, det er pinligt	22 % (4)	13 % (6)	16 % (3)	15 % (6)	15 % (19)
Andre grunde?	11 % (2)	19 % (9)	5 % (1)	10 % (4)	13 % (16)
Ved ikke	17 % (3)	15 % (7)	16 % (3)	15 % (6)	15 % (19)
Ønsker ikke at svare	6 % (1)	2 % (1)	0 % (0)	5 % (2)	3 % (4)
Total	178 % (18)	157 % (47)	163 % (19)	127 % (41)	151 % (125)
Pearson Chi-Square (0.473)					Ikke signifikant

Udsat for vold (reel help-seeking)

Tabel 37: Tænk på det seneste halve år. Har du oplevet at blive udsat for vold af et familiemedlem? (Fx slået med flad hånd, slået med knyttet hånd, blevet sparket, eller slået med ting, fx bøjle eller sko eller) / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Ja	6 % (16)	5 % (12)	2 % (4)	4 % (7)	4 % (39)
Nej	91 % (257)	89 % (230)	89 % (158)	90 % (141)	90 % (786)
Ved ikke	2 % (6)	3 % (9)	3 % (6)	3 % (5)	3 % (26)
Ønsker ikke at svare	1 % (2)	3 % (8)	5 % (9)	3 % (4)	3 % (23)
Total	100 % (281)	100 % (259)	100 % (177)	100 % (157)	100 % (874)
Pearson Chi- Square (0.201)					Ikke signifikant

Udsat for vold (intenderet help-seeking)

Tabel 38: Tænk på det sidste halve år. Hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem, ville du så fortælle det til nogen? (Fx slået med flad hånd, slået med knyttet hånd, eller slået med ting, fx bøjle, sko eller blevet sparket) / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnis k dreng	Total
Ja	54 % (142)	61 % (150)	30 % (52)	34 % (51)	47 % (395)
Nej	14 % (36)	18 % (44)	34 % (59)	36 % (54)	23 % (193)
Ved ikke	31 % (82)	17 % (43)	28 % (48)	26 % (39)	25 % (212)
Ønsker ikke at svare	2 % (5)	4 % (10)	8 % (14)	4 % (6)	4 % (35)
Total	100 % (265)	100 % (247)	100 % (173)	100 % (150)	100 % (835)
Pearson Chi- Square (0.000)					Signifikant

Tabel 39: Hvem ville du fortælle til, hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Forældre og/eller stedforældre	44 % (62)	40 % (60)	48 % (25)	47 % (24)	43 % (171)
Søskende	37 % (53)	35 % (52)	42 % (22)	43 % (22)	38 % (149)
Bedsteforældre eller andre familiemedlemmer	28 % (40)	35 % (53)	21 % (11)	27 % (14)	30 % (118)
Venner/veninder	54 % (77)	47 % (70)	44 % (23)	37 % (19)	48 % (189)
Venners/veninders forældre	10 % (14)	9 % (14)	2 % (1)	8 % (4)	8 % (33)
En lærer på din skole	44 % (63)	42 % (63)	37 % (19)	37 % (19)	42 % (164)
En pædagog på din skole	4 % (5)	10 % (15)	2 % (1)	8 % (4)	6 % (25)
Skolelederen på din skole	4 % (6)	10 % (15)	6 % (3)	14 % (7)	8 % (31)
Voksen i fritidsklub eller til fritidsaktivitet	4 % (6)	5 % (8)	4 % (2)	6 % (3)	5 % (19)
Politiet	19 % (27)	30 % (45)	13 % (7)	27 % (14)	24 % (93)
Kommunen	11 % (16)	21 % (31)	13 % (7)	18 % (9)	16 % (63)
Børnnetelefonen	27 % (38)	21 % (31)	8 % (4)	18 % (9)	21 % (82)
Andre anonyme rådgivningstilbud, skriv hvilke	1 % (2)	1 % (1)	0 % (0)	4 % (2)	1 % (5)
Andre, skriv hvor	3 % (4)	2 % (3)	0 % (0)	0 % (0)	2 % (7)
Ved ikke	3 % (4)	3 % (5)	8 % (4)	4 % (2)	4 % (15)
Ønsker ikke at svare	0 % (0)	1 % (1)	2 % (1)	2 % (1)	1 % (3)
Total	294 % (142)	311 % (150)	250 % (52)	300 % (51)	295 % (395)
Pearson Chi-Square (0.043)					Signifikant

Tabel 40: Hvorfor ville du ikke fortælle til nogen, hvis du var blevet udsat for vold af et familiemedlem? / Etnisk baggrund - Køn

	Majoritetsetnisk pige	Majoritetsetnisk dreng	Minoritetsetnisk pige	Minoritetsetnisk dreng	Total
Jeg synes ikke, at jeg har brug for hjælp	17 % (6)	41 % (18)	17 % (10)	35 % (19)	27 % (53)
Jeg synes, det er svært at tale om	31 % (11)	25 % (11)	17 % (10)	15 % (8)	21 % (40)
Jeg tror ikke, der er nogen, der kan hjælpe mig	22 % (8)	0 % (0)	12 % (7)	9 % (5)	10 % (20)
Jeg vil ikke gøre mine forældre kede af det	14 % (5)	11 % (5)	14 % (8)	2 % (1)	10 % (19)
Jeg har ikke nogen, som jeg stoler nok på til at fortælle det	14 % (5)	9 % (4)	15 % (9)	4 % (2)	10 % (20)
Jeg er bange for, at min familie skal få problemer	36 % (13)	18 % (8)	25 % (15)	7 % (4)	21 % (40)
Jeg er bange for, at mine forældre vil få det at vide	19 % (7)	9 % (4)	10 % (6)	4 % (2)	10 % (19)
Jeg synes, det er pinligt	28 % (10)	2 % (1)	12 % (7)	4 % (2)	10 % (20)
Jeg er bange for at blive fjernet fra mine forældre	36 % (13)	16 % (7)	29 % (17)	13 % (7)	23 % (44)
Andre grunde?	19 % (7)	11 % (5)	10 % (6)	11 % (6)	12 % (24)
Ved ikke	11 % (4)	18 % (8)	22 % (13)	15 % (8)	17 % (33)
Ønsker ikke at svare	11 % (4)	5 % (2)	14 % (8)	11 % (6)	10 % (20)
Total	258 % (36)	166 % (44)	197 % (59)	130 % (54)	182 % (193)
Pearson Chi-Square (0)					Signifikant

BILAG 2 – STIKPRØVENS REPRÆSENTATIVITET IFT. POPULATIONEN

Tabellen herunder viser, hvordan de 18 skoler i stikprøven fordeler sig sammenlignet med de 1203 skoler i populationen i forhold til andelen af etniske elever på skolen, skolens geografiske placering, skoletype samt hvor mange elever der går på 6.-9. klassetrin (målgruppen for undersøgelsen).

Tablet 1. Sammenligning mellem stikprøve og population på skoleniveau

	Stikprøve	Population
0 % minoritetsetniske elever	11%	26%
1-19 % minoritetsetniske elever	17%	56%
20-39 % minoritetsetniske elever	28%	11%
40-59 % minoritetsetniske elever	6%	3%
60-79 % minoritetsetniske elever	28%	2%
80-100 % minoritetsetniske elever	11%	2%
Region Hovedstaden		
	22%	27%
Region Midtjylland		
	22%	23%
Region Nordjylland		
	11%	10%
Region Sjælland		
	22%	17%
Region Syddanmark		
	22%	22%
Folkeskoler		
	56%	70%
Friskoler og private grundskoler		
	44%	30%
Under 50 elever		
	6%	1%
50-99 elever		
	22%	21%
100-149 elever		
	11%	13%
150-199 elever		
	28%	20%
200-249 elever		
	11%	16%
250-299 elever		
	11%	15%
300 elever eller derover		
	11%	15%

Tabellen herunder viser fordelingen af de 874 elever i stikprøven sammenlignet med de godt 240.000 elever i populationen. Tabellen viser andelen af elever i forhold til deres køn, etnicitet samt klassetrin.

Tablet 2. Sammenligning mellem stikprøve og population på elevniveau

	Stikprøve	Population
Piger	52%	49%
Drenge	48%	51%
Majoritetsetniske		
	59%	89%
Minoritetsetniske efterkommere		
	34%	8%
Minoritetsetniske indvandrere		
	7%	3%
6. klasse		
	33%	25%
7. klasse		
	22%	26%
8. klasse		
	22%	26%
9. klasse		
	18%	22%

At stikprøven ikke er repræsentativ i relation til andelen af minoritetsetniske elever (efterkommere og indvandrere), skyldes at undersøgelsen i kraft af sit formål har været baseret på en rekrutteringsstrategi, hvor skoler med en relativt høj andel af minoritetsetniske børn er oversamlet mhp. at opnå et tilstrækkeligt antal minoritetsetniske respondenter til at kunne sammenligne svarfordelingerne blandt henholdsvis de minoritetsetniske og de majoritetsetniske børn.